

بیاضِ احمدی

مُصنّفه مولانا مُرشدنا مَطْلُوبُ الْاِحَادِ محبوب الصمد

رحمۃ اللہ علیہ

جناب

حضرت احمد سائین

خانگڑہ شریف

بحکم جناب حضرت عبدالرئوف صاحب سجادہ نشین خانگڑہ شریف

محمد ہارون لُنْدِ بِلُوچ

مجلس اول کافی نمبر ۱

جھولی لعل قلندر لعل
 صورت جو سنگ سمجھ سچا
 صورت بشری سر الاهی
 منظر ذات صفاتی مصدر
 علم آدم علم الاسماء
 ملکن جو مسجد توحید ہین
 وجہ بطن مخ ظہر اصابع
 تمت کلمت ربک صدقا
 اسم صفات مؤثر ان پر
 سبع صفات جلال جمالی
 احمد من صدیقی صورت
 وهو الظاهر وهو الباطن

مست و مست قلندر لعل
 صورت پر سپ علم عیان
 صورت جو ڈس عالی شان
 صحن سنوارین غلط گمان
 کاتب ذاتی کل بیان
 اسم ذات منجھ جسم جوان
 کل جو کاشف پیرمغان
 لامبدل انہی نشان
 موج معانی فیض نشان
 ہادی حق مصل منان
 معنی ہادی جان جہان
 اندر و بی رمز روان

کافی نمبر ۲

جھولی لعل قلندر لعل

مست و مست قلندر لعل

جهولي لعل قلند رلعل
هرجا حاضر هك الله
الله الله هر حالت
الله الله ظاهر باطن
الله الله كشف كرامت
الله الله امن امانت
الله الله اسم كباين
ياس ركي انقاس صفاكر
الله الله تي دل جاگي
الله الله احمد راگي

مست و مست قلند رلعل
سگي ساري توکي ساه
الله الله سمج سدا
الله الله سرت سما
الله الله فيض فنا
الله الله عين بقا
جهر خفي منجم سنج صباح
غيره آتج وهم و حيا
موجان ماري نور خدا
حافظ هادي هر دوسرا

کافي نمبر ۳

جهولي لعل قلند رلعل
خوف خيال ۽ خطرا خام
لا اله جي هت ڪرڪاتي
ماري غوطو لا ڀر لا ٿي
بجي لا ڪرڪي اچو
جيڪو لا سان لڙي لڇو
لا ڪي آتو فيق تماامي

مست و مست قلند رلعل
لاهي لا سان ترڪ تمام
ره تون مستو مست مدام
موتوا وارو ماڻي مام
ماري لا جو هل هڪام
پاڻي پاڻ ٿئي قتل م
عرشون اعلى ماري گام

لَا اسان جو هر دم حامي
احمد کي لَا پير سڪائي
لَا جي لاشڪ تيز نڪائي

لَا کي آهڻ لک سلام
لَا سان لاهج دومي جو دام
لا هوتي جي لاجو زمر

ڪافي نمبر ۴

جهولي لعل قلندر لعل
عبد عبادت محض خيال
آهي هُو اسرار الستي
هددم هُو جي هتي مستي
غير خيال نه دل تي آڻج
سڀڪا صورت هُو سڃاڻج
هُو جو دام دومي کي پني
هُو کي سوپي هُو کي مني
احمد هُو نروار دڻو هُو
هُو تي و راهي هور سڀو هُو

مستو مست قلندر لعل
هڪڙو جاڳيو هو جمال
هُو کي هرگز نانهن زوال
هُو هميشان شامل حال
هُو سان ڪو سڀ محو ملال
هُو کان ڌاران نه هون ملال
هُو ڀر آهي عين وصال
ڪنڊر پائي هُو سنڀال
هر جا حاضر هُو جو حال
ڪامل هُو جو قرب ڪمال

ڪافي نمبر ۵

جهولي لعل قلندر لعل
بره پڙهايو ڪتاب
نظم نثر ۾ ناظر ناهيان

مستو مست قلندر لعل
فاتح خاتم ڪل ڪتاب
نانهن پڙهائي شوق شتاب

لنگھیا ایمان دوه تواب
وچي ذاتي رمز رباب
کثرت جا ویا خیال خراب
کولیو سارو نیهن نقاب
هڪ سان سارو حل حساب
مِنْهُ الْمُبْدَءُ فِیْهِ مَا ب
هڪڙو چاڻڻ عیش عذاب
اِقرءَ جو ٿیو خاص خطاب
پنهنجو پاڻ سوال جواب

هڪڙو هو کي هو دڻوسي
منطق معو معاني فاني
طبعي طب وساریا وحلت
شرح متن سڀ شوق سکایا
هڪڙو چاڻڻ هڪ سجاڻڻ
هي ڀي ٿيو هو هي ظاهر
نقه فلسفو هو پڙهايو
احمد اُمی اعلم اعلى
ينطق یسمع هو مڻيو هو

کافي نمبر ۲

مستومست قلندر لعل
خوف لٽا سڀ کليا حجاب
واهه وچا یار مزر باب
واقف کاشف همه حساب
مِنْهُ الْمُبْدَءُ اِلَيْهِ مَا ب
ممکن جو ناممکن تاب
سوئي مور سوال جواب
ڏسین هيڪر حال حباب

جهولي لعل قلندر لعل
شوق پيار ڀيومت شراب
هستي تي شي مستي غالب
حالت هن هشيار کي ٿيتم
هڪاهستي حال هو یت
واجب واحد کي ٿي ظهور
سوئي ٻولي سوئي ٻنڌي
غافل جي تون غير وچا ٿين

٤
احمد انهد پولي اندر
سي سي ساز سرود دروني

مسدي
وسر يوسپ خوري جو خواب
مارن موج اليه ما ب

کافي نمبر ٤

جهولي لعل قلندر لعل
عينن پر ٿي عين جمال
عينن عين بڻايون عينان
عينن سان جڏهين عينان اٿن
عينان کول ته عينن ڏسين تون
عينن پر ٿي عين عجائب
غمزي مان دليون عين چون لفظو
احمد سان ٿيو عين عنايت

مستومست قلندر لعل
عينن پر رک عين خيال
عينن پياريو عين جمال
عينن سان ٿي قبل مقال
بناعينن ڏسڻ محال
عينن پر ٿي عين وصال
عين ٿيو هرڪ عربي لعل
عينن سان ٿيو قرب کمال

ڌڙ و نور ٿيو نروار

اچي درس ڏسو ديدار

مجلس دوم، کافي نمبر ٥

مست سرخمار چشمان
لطف مان لائق پريون
ٻروءَ جا بانگا چوان

يار جون خوني خصال
ڏين جام جلدي پر جمال
يا جوش درجذبي جلزل

یا تہی غیبی غزّال
 یا نیھن جا نازک خیال
 یا چوان کیفی کلال
 یا عین جا عینات زلال
 یا میم جون موجون محال
 دلر با کامل کمال
 خانگہ ۴ پر خوش مثال
 برہ جی بازربحال
 کیو کرم وھوا وصال

یا چوان ہی چور چانگا
 شوق جا شعلہ چوان
 یا چوان ساقی صبح جا
 عین جا غمزا چوان
 جیم جا جلوہ چوان
 شوق سچو صدیق سرور
 دوست جو دیدار آلو
 عین احمد کئی عنایت
 نرق شیو فی الحال فانی

کافی نمبر ۹

باز باشابی شمار
 عقلون کسی دیا اختیار
 یا نیھن جا نازک نگار
 یا دلا یا بیقرار
 یا موج ہو یا مست مار
 یا تہ دامن پیچدار
 یا میم جا مختیار کار
 یا تہ ہی خالص خمار

زلف زور اور سچّ جا
 جوش مان جذبہ کی
 عشق جا افسر جوان
 یا چوان دلبر دلاور
 زہر جا ظالم چوان
 یا چوان ہی فوج فرور
 لڑکے کالا جا چوان
 یا چوان ہی چور چھرا

پڙ چوندي مان اُڀرو
خاڻگهڙه خوش حال ٿيو
عشق احمد جي بڻائي
لا مڙجهان لنگهي هليو

هي انوري اسرار سيار
غلبو ڪيو عبدالغفار
برهه جي بازار بهار
الا عنايت اعتبار

ڪافي نمبر ۱۰

نور هو احمد علي
موج مولیٰ مصطفى
مجمع البحرين ٿيو
سوڻي اندر سوڻي ٻاهر
پڙ چوندي مان اُڀرو
خاڻگهڙه خوش حال ڪيو
صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِمْ
وَاهْدِهِمْ وَاعْفُ نَابِهِمْ
غفر احمد غير وڌو
صدق کي ساري ڪٽيم

بغداد ڀر ڪئي برتري
صدقون مجدد مهاري
قلزم پير منجه ڪنگري
برهه جي ٿي بهتري
هي آفتاب انوري
غفار جي غمزه گري
تو اڳيان سو پيم سري
رڪ راضي ڪر رهبري
ٿي هي عنايت اظهري
هي جنگ اعدائي ڪري

ڪافي نمبر ۱۱

لا مثالون ڪل مثالون

ٿيو محمد صلي الله عليه وسلم مقتدي

چار سرچاري مَڙيم
 شاه مَڙو ندي قلندر
 شه بلي شه باعنایت
 سَڙه سچيل سچارو
 ميم کوڙيوسوپ سان
 تبا سڀئي غفار کان
 يا الهي بخش بهرو

پنجتن پيارا پيٿرا
 سينوڻي صاحب صفا
 عشق جو اعظم اڙاڻ
 پير اصغر ڪبريا
 منجه لوءِ جي اُچو لَوا
 احمد چار هٿ رهندا
 بره دارو بي رِيا

ڪافي نمبر ۱۲

چُست چمڪيدار چشمان
 تير مڙ ڳن جا هڻن
 اَسودُ الْعَيْنَيْنِ جون
 مست مازاغ البصر سَڙون
 صيد دل جي واسطي
 شوق مان سر شالِقن
 جيم جان جو شون پيارن
 يا الف جي ره نماي لاءِ
 عَيْنِ احمد عين اَنڪيون
 ڏين شارتان ڪن غارتان

يار جون چهرليون چريون
 ڏنهن قوس پرون جي پريون
 اظهار آيون انوريون
 سدا پاڻن پريون
 شهباز واڳي سنگريون
 واريون ڏين جهڙپان وريون
 جام مَئي جو من گهريون
 هي پيئي پريون
 درد جون کوليون دريون
 هي برة جون باز يگريون

کافي نمبر ۱۳

رک طالبا تون روڊرو
 ٿئي حال حاصل هوڊرو
 وَهُوَ مَعَكُمْ وَحْدَهُ
 تون چو ڦرين ٿو ڪو ٻيو
 سو جھرو ڏس سو ٻيو
 ويو ميم ممڪن هو ٻيو
 اڌ ڪر اشارو ڦاڌ ڪرو
 گوش ۾ رهي گفنگو

صورت پير مغان
 روڊرو جي رمز سان
 غير دل تي ڪين آڻج
 نحن اقرب اودڙو
 ثُمَّ وَجْهَهُ اللَّهُ سَجَائِي
 ذات هڪ واجب رهي
 احمد ائين فرمائيو
 شاد رهي رک هوش شير

کافي نمبر ۱۴

تون چو وڃا ٿين چو ميان
 نه ته هت ملندين پو ميان
 رک ڪيم بي جي پو ميان
 دل ۾ اتي دل جو ميان
 ڪثرت ڪچائي ڏو ميان
 غازي ڪٿي تون گو ميان
 فاني ٿيو آجو ميان

هائ هت ڪيل بازڙي
 ويله ٿي وارو ڪجين
 هڪ الف اثبات ڪر
 نحن اقرب اودڙو
 وحدت واري درياء ۾
 دور ٿي دارين کان
 ماهر موتوا ۾ مري

بیشک بقا باللہ پر احمد الستی عہد جو چند رسارو یاد رک	ما فی حیاتی سومیان بر سر کنو ہو تو میان اذکر عنایت تیر میان
--	---

کافی نمبر ۱۵

پر چو بند ی پر اپر لو سبحانہ سبحانہ ناز مان نغرو ہٹی تاب تارن جو ویو غیر ویو گلزار تیو ثم وجهہ اللہ سچا تم غین پر غمزو لگو لا مثالی لا ذلو	ہی آفتاب انوار کا سبحانہ سبحانہ شیو غن اقرب رو برو حبو سر جھرو سج سولہو تیو وہو معکم وحدہ قرب اقرب کو بکو تیو عین احمد ہو بھو جلو و مثالی موبھو
---	--

کافی نمبر ۱۶

آدا سالک صبحی کر جی گھریں تون حال پیارو جسم طالب جست آھی روح کن کن راز پر	تون تہ ہن احوال کی دور کر تون قال کی مس تیور ہر سندس سیماب فرخ قال کی
--	--

۱۳
میں مصفیٰ تیل ہی
جد جو کر تزکیو
روح کی اندر ریاضت
یو ملائج ہن پنہن ۾
سرخت کان سالم رہی
نار ۾ قائم رہی
۵
ان کری تفریط ۾
کان کس جیکی کیدی
۶
جسم طالب جو ہجی
تاریسی میں جی ملٹ سان
کسب داری کیمیا
جو شریعت ۽ طریقت ۾
احمد ابی کسب آہی
جو کری تو سون صحبت

جنہن کی ہجی کس خانقا
صوفی صفارک چال کی
آٹ قائم نار کمر
سرخ کرتون مال کی
خانی ہجی پی گانگ
قالو کری ہر تال کی
افراط جو وج تا وشن
تون صاف کرنیکال کی
چاندی مثل چید واگر
هو وڈی اقبال کی
آہی چیل ہی سپ بیان
کری تو کالہ کی
وہب سر صدیق جو
ساٹ لوهی زال کی

مجلس سوم، کافی نمبر ۱

دلبر دوست پنہل جی رویار
۱
اٹ سونہین آہیان پند پری جو
عشقون پی ہان اڑی اڑی
ہت کین جالیان کین سہی
پلک سہان نان پری پری پری

۱
 قادر مبین میان مانا کشالا | | اڳيون عجيب مون ايندم شالا
 ۲
 کيچي قرب کري ٿي کري ٿي | | پير پتون تيا لکن ساڙيم
 ۳
 وک اڳي نا وري ٿي وري ٿي | | سچو وسایم جڳيون جڳيون
 ۴
 احمد آس اھيدان پٺو | | هر دم هيرو وري ٿي وري ٿي

ڪافي نمبر ۱۸

۱
 جڳي جادوگر جي وويار | | چشم کي هان چري ٿي چري ٿي
 ۲
 مان رانجهن جي رانجهن منهنجو | | وس وراثت پي نان کنهنجو
 ۳
 چکيم ذوق ذري ٿي ذري ٿي | | کين اچي مون آرام اُڙاهون
 ۴
 جھوڪ رانجهن جي پار ديانئون | | ويندس پار تري ٿي تري ٿي
 ۵
 يار رانجهن سان منهنجار مڃا راي | | کھ پيا کيڙا سال نه ڇا بيان
 ۶
 ويندن گوڻ گري ٿي گري ٿي | | جنهن ليئي هيڻم حال براڳي
 ۷
 احمد اهو ملیم ساڳي | | کوليئن دل جي دري ٿي دري ٿي

ڪافي نمبر ۱۹

۱
 يوسف يار امير جي وويار | | خوابن کي هان کڙي ٿي کڙي ٿي

عشق او نهنجی شور عیالو	محبت او نهنجی وطن و دیار
عشق هسین آژی ژي ژي آژی ژي	
چشمان چهر یون کلون ^۱ کارت	مژگون نازون نوکان مار یون
ویون تاندره وژی ژي وژی ژي	
آهن زلف زور اورطالم ^۲	وست وگریا باکا باله
جوشون جان جژی ژي جژی ژي	
احمد عینان عین فانی ^۳	لذتی زلیخا باز بختانی
لامر دس توں لژی ژي لژی ژي	

کافی نمبر ۲۰

معیت ملک ملهیر جی	دیندیس کین چدی ژي چدی ژي
مشری موسم نوک قلادریا	پین پیون بر به ادریا
سنان جی سخری سدی ژي سدی ژي	
مارک میندی رنگیل آهیان ^۲	پورم پوژی رنگ کین لاهیان
لاهیان کار هدی ژي هدی ژي	
کین وشن نیون تنه چو یلنگ ^۳ پارو	مار و سمهن ار یون و چار یون
دیندیس تنجی تدی ژي تدی ژي	
شال و جان من صهیج ^۴ پسلا	الله دیند مرا من امانت
گلی شین تان گدی ژي گدی ژي	

احمد ادهو عهد المستی | | شال پیو هلی موجون مستی
کوکان وقت وڈی وڈی وڈی وڈی

مجلس چارم کافی ۲۱

<p>ظہوری ذات اعلیٰ جی دیانت دین جو گولیو شیو الدین حق یحییٰ دیجائی شرک شک شیہا شیو ناسوت یم ملکوت شیو لاهوت یم لامع اردین آذر یم واهر کلا یو خان گنگہ یم ہی بیاری حیا و حدت جو عنایت ساٹا احمد کی</p>	<p>کیو پر پور پر چونڈی صحنی دستور پر چونڈی ولا یحییٰ سدا اعلیٰ بی آمنطور پر چونڈی یم جبروت جو جامع سدا بی نور پر چونڈی وسیلو بیکن آھی منومذکور پر چونڈی سکاین کی سدا ماتی کیو مخور پر چونڈی</p>
---	---

کافی نمبر ۲۲

<p>منجھان جلوی جمال اللہ منور یم مشرف شی شریعت جو شرح آھی</p>	<p>شیوا ظہار پر چونڈی کلیوا سرار پر چونڈی طریقت جی طرح سارو</p>
---	---

مُحَمَّدًا مَحْرَفَتِ كَوْنِي
 جُو آهي ڪُل انا ۾
 معطر ملك هو هوسان
 مَعْلَى شان مسجد جو
 ڪيو انوار روضي جو
 تجارت بي خارت جو
 شيو اظهار احمد جو

حقيقت وار پير چوندي
 تير شرح بها فيفا
 ڪيو هڪار پير چوندي
 وڌايو زيب زينت
 طرف چمڪار پير چوندي
 دلا را دال تَنجِيڪُم
 وٽان وٽجار پير چوندي

ڪافي نمبر ۲۳

اَحد الله الصمد الله
 تيا سر صدق مان ظاهر
 هيو هو ڪنڙ مخفي ۾
 محبت مان هٿي موجون
 هُوَ اللهُ هُوَ الرَّحْمَنُ
 بِيْطَانِي اُوْت عَيْدِيَّتِ
 عنايت سان احمد کي
 سنواري ساز صورت جو

ڪَلِيَا انوارِ لِسْمِ اللهِ
 سِيئي اسرارِ لِسْمِ اللهِ
 اُي هو اسرار وحدت جو
 ڪَلِيَا ڪلڙا رِسْمِ اللهِ
 رَحِيمِ آهي رحم وارو
 شيو نروارِ لِسْمِ اللهِ
 فضل في الحال تهن فتح
 شيو سينگارِ لِسْمِ اللهِ

ڪافي نمبر ۲۴

بفضل الله وحمده

بشي تصديق لِسْمِ اللهِ

ایہا توفیق لیسیم اللہ
کلیو گلزار وحدت جو
لٹی تشکیک لیسیم اللہ
رحیم آہی رحم وارو
سدا تطبیق لیسیم اللہ
پڑھائی پیر لیسیم اللہ
بالتحقیق لیسیم اللہ

رہی آباد شل ہر دم
صدائت مان صبحی آلو
بند اللہ فوق آید یہ سر
ہو اللہ ہو ہو الرحمن
کرینو عبد جی اولی
سچائی ساٹ احمد کی
شوسی فاعا بالخیر

مجلس پنجم کافی نمبر ۲۵

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
معنای جی دس صورت سازی
فہم ذکر مفقود ڈٹوسی
مولی جو منظور نظر او
ملک کن جو مسجود ڈٹوسی
قلیون کیئن ٹو جوش جگا ٹی
مطلب سب موجود ڈٹوسی
کثرت جو کل چوہ چٹی ٹو
احمد کی محمود ڈٹوسی

وحدت منہم وجود ڈٹوسی
من پر سب مقصود ڈٹوسی
بازی گرجی بیشک بازی
محض حقیقت منہم مجازی
علم آدم عین اشارو
وہم وجود جو تیس ساو
عرشون اعلیٰ بات بتائی
سبع صفات پر سب سمائی
وحدت جی چنھن کالہ گٹی ٹو
ناظر خود منظور بٹی ٹو

کافی نمبر ۲۶

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 صورت مان تیا بخش شہانا
 پر چوندی مان پر پور تھوسی
 ہو غالب ہک غفار دُئم
 انہی سستی پر مخمور تھوسی
 انہی فرق فنا پر فرق ویو
 خود ناظر فی منظور تھوسی
 شاہی فی وی غرض غلامی
 وحدت پر وہلور تھوسی

پنہنجو پاٹ حضور تھوسی
 پاٹون پاٹ عبور تھوسی
 لاٹا سارا برہ بہانا
 مست پیالا پیر مغانا
 سب سرخفی اظہار دُئم
 ہک لفظی پر سرور دُئم
 جڈھن غیر جو لفظو غرق تھو
 منہج ترک تعامی درک تھو
 احمد تھو تصدیق تعامی
 منہج ہویت مست مدای

کافی نمبر ۲۷

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الا پر شیا روح جارا یا
 غیر ویو گلزار شیا سی
 اللہ اللہ فیض فتوحی

لنگھی لا کان پار پیاسی
 الا پر اظہار شیا سی
 لاجی لہر اللہ وحیا یا
 پیر سیپی پند سکایا
 اللہ اللہ راحت روحی

اللہ اللہ جامِ صبّو
ہو جی رہنِ رسائی ہو
بخشی باز بقائی ہو
احمد انھد شورِ محالو
ظاہر باطن جوشِ جاگالو

وحدتِ جاویدِ یاسی
لا تاترقِ نئی ہو
ہو ہو ہشیارِ یاسی
نخنِ اقربِ قربِ ودالو
صورتِ جاسینکارِ یاسی

کافی نمبر ۲۸

پرچونِ دی پر یگانِ دُئی
نورِ حضورِ نشانِ دُئی
۱۔ رانجنِ شالہ ہزاری وارو
در درِ بخشی داکِ دُئی
۲۔ رانجنِ سائینِ ولسِ دُئی
ملکِ ملکِ مَستانِ دُئی
۳۔ عربِ عجمِ یہِ بلغِ بخارا
طالبِ ترکستانِ دُئی
۴۔ صورتِ سازِ سنوارِ یاسہٹا
عبدِ مثنیٰ احسانِ دُئی
۵۔ راہِ سچِ جی صورتِ سچِ
خودِ پرینِ حیرانِ دُئی
۶۔ احمدِ صدقِ سو سو واری

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
جوگینِ دانگی پاٹِ پیارو
سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
خاطرِ ہیرِ نصیرِ قی آ
سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
سارا اُنِ جا نورِ نظارا
سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
نازِ نوازِ سمورِ امہٹا
سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
دستِ بدستِ پھریں مہٹا
سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
گھورِ مگھورِ یمِ جانِ پیاری

شمس قمر قربان دُ نوسي

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

کافي نمبر ۲۹

پير چوندي پوتار
صوفين جو سينگار
شرڪ شارت شهابا^۱ مت
هليو هو ڪورين سڄي جو^۲
معني وارو مامر ڏيکاري^۳
اَلْاِنْسَانُ سِرِي اِنَّا سِرُ^۴
سمع بصيران صبي سڄائي^۵
سمع بصير سڀ سڙا لاهي^۶
دَهُو مَعَكُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ^۷
گھوريون گھوري احمد اُنٿان

پلي ڪري آيو
پلي ڪري آيو
ڏور ڪيا ذاتار
چو طرف چو ڌار
صورت ڀر سڀ پار
الڪ ڪيو اظهار
عين رکي اعتبار
ڪامل ڪيو ڪلتار
ڌار نه ٿي رک ڌار
جان جسم لڪ وار

کافي نمبر ۳۰

پير چوندي پگوان
سونهت پريو سلطان
صورت ساز سنوار ياسه^۱ ڻا
تانهن معامام انهي جو

پلي ڪري آيو
پلي ڪري آيو
معني وارو مان
بيشڪ آهي بيان

۱ صورت سہٹی مور مہٹی
 ۲ سونھن انھی جی سپ جگ موہیو
 ۳ حافظ ہادی حامی جانی
 ۴ شاہ گدایان پیرامیران
 ۵ پیش امامان پیرمخاتان
 ۶ احمد سرسرواہ سچڑ تون

۱ سَمُون آ سلطان
 ۲ مَلک فَلَک مَستان
 ۳ هُر پُر هَر هُر آت
 ۴ جانی جان جہان
 ۵ جلویدار جوان
 ۶ قربون کُل قربان

کافی نمبر ۳۱

۱ احمد آھیون احمد آھیون
 ۲ شکرًا لِلّٰہِ حَمْدًا لِلّٰہِ
 ۳ فَاذکُرُونِی اَذکُرْکُمْ مِیَا
 ۴ دس وھب کی صحیح سیاحت
 ۵ ذیسی تون کی چابک چال
 ۶ کثرت کی کرو حدت خو
 ۷ مستی واری بحر جون موجا
 ۸ درہست درزی تی دوست دلو سی
 ۹ احمد منتری مامر محبت

۱ ظاہر باطن گھوری گھوری
 ۲ ظاہر باطن گھوری گھوری
 ۳ سائین سان مل سوہی گھری
 ۴ منجہ تراز توری توری
 ۵ دُر پچاٹج دُوری توری
 ۶ قلبون کوڑ کی کوڑی گوری
 ۷ دھن ویدر میدوری دوری
 ۸ پیچی پولن کی پوری پوری
 ۹ چیچل پاٹ تو چوری چوری

کافی نمبر ۳۲

صورت کی نیٹی صورت پر

ہر صورت پاٹ کما یوسی

وہم وجود انانی وارو
صورت مرشد معنی اللہ
بیت اتاہون پائی یارو
کثرت کی منجھو حدت آئی
سینی سر سمائی یارو
ناہن نفی اثبات صحی سا
عبدی پل پلائی یارو
مثلی مربی مثلی چائی
صدقون سیس نوائی یارو
مورا کجونا سمجھی معنی
پیتو پری پچائی یارو
پاٹون پاٹ پری ٹی سارو
صحی صدیق سدا ئی یارو

ہن صورت سان وچا یوسی
بیت اتاہون پالیوسی
غیر گمان گنوا یوسی
سینی سر سما یوسی
شاہی طیل وچا یوسی
عبدی پل پلا یوسی
موتو امام ملھا یوسی
صدقون سیس نوا یوسی
اقرب قرب ودا یوسی
پیتو پری پچا یوسی
گیت اتاہون کچا یوسی
صحی صدیق سدا یوسی
احمد نامدرا یوسی

کافی نمبر ۳۳

ساڑی سوڑی سانگ سمورا
ہک وجود شہوتیو جڈھن
اپون آپھی دور تھوسی
ناظر تی منظور تھوسی

نینھن نفی سان لا یوسی
عین عدم مرما یوسی
وحدت پر وھلور تھوسی
گیت انا الحق کچا یوسی

<p>آپي عين تي غين تيوسي ثابت منجه ثقلين تيوسي آتش آب تي خاک به مين هون جلو ارض افلاک به مين هون احمد صورت پير مغاني هڪو جلوه هڪو جاني</p>	<p>تارڪ ڏنهن ڪونين تيوسي ڪون مڪات ملها يوسي حرص هو اتي پاڪ به ميا هون اڪا الحق الالوسي غير ضيال جي ناهن نشالي هيٺ مٿي هڪ پايوسي</p>
---	---

مجلس ششم ڪافي نمبر ۳۴

<p>اسان دين ڪفر کان دور ميان ڪڏان مالن هو ڪڏان قاضي هون ڪڏان بازنگ ڪڏان بازي هون ڪڏان صوفي هو ڪڏان صافي هون ڪڏهن شريڪين ڪڏهن شافي هون ڪڏهن شيعا سني چال ڪرون ڪڏهن شخص حقيقي حال ڪرون اڻوا احمد عين عيان ميان اهو صورت جو سلطان ميان</p>	<p>هڪ وحدت ۾ وهلور ميان ڪڏان رندي رهن تي راضي هون ڪڏهن موج ٿيون منصور ميان ڪڏهن غمزي بازگرا في هون ڪڏهن مست آهي مغرور ميان ڪڏهن فقه فلسفه قال ڪرون هر ملت جاهون مور ميان تڏهن جلوه ڪيو ته جهان ميان خود ناظر تي منظور ميان</p>
---	--

ڪافي نمبر ۳۵

<p>تڏهن بيت ۾ وحدت جام ميان</p>	<p>تڏهن عين عنايت عام ميان</p>
---------------------------------	--------------------------------

سارو سرخنی تہ شہور تہو
 ہر حال ہو موجود تہو
 تیو وحدت وارو وصل جڈھن
 لہو غیر گمان جو غسل تڈھن
 وکھ جیو جوش جوان میان
 تیو ظاہر نینھن نشان میان
 ڈنوجام تہ کیف کلال میان
 ویو خام خودی جو خیال میان
 تیو احمد عین جمال صبحی
 ری ذات صفات نہ بویہ رہی

ہک مولیٰ حق مقصود تہو
 سب کفر تیو اسلام میان
 تیو نقل مان پیدا اصل تڈھن
 حق حاضر ناظر نام میان
 ڈنوپالو پیر مغان میان
 جڈھن عشق اچی ماریو کام میان
 ہک حالت ہو کی جمال میان
 کیو پیرا ہوا انعام میان
 کیو پیر مغان تہ کمال صبحی
 کلیو مورت وارو مام میان

کافی نمبر ۳۶

اسان محض حقیقی حال میان
 جڈھن وحدت وارو جام ملیو
 منجہ عین کفر اسلام ملیو
 جڈھن پیر مغان اڑ پند سکیوسی
 وحدت کی ہر ہند سکیوسی
 احمد تیو آعین عنایت
 اندر پا ہر ہک حکایت

ویا خام خودی جا خیال میان
 تڈھن جنبش کان آرام میان
 گوڑھی اھا کالہ میان
 رندی رمز جو رند سکیوسی
 ویاتسبی دارا تال میان
 لٹا دوئی جا شرک شکایت
 وہ جا گویو جوش جمال میان

کافی نمبر ۳۷

تدھن جا گپو جوش جوان میان
 ڈیٹی مستی سرمخوڑ کیو
 ٹی مشکل سپ آسان میان
 لٹو شرح صفات جوشور میان
 و تان صورت جی سلطان میان
 بیٹو احمد عین جمال میان
 آبیو ظاہر عین عیان میان

ڈنو پیالو پیرمغان میان
 انہی پیالی پیٹ چور کیو
 انہی وحدت منہج و ہلور کیو
 کیو ذات ظہور و زور میان
 بیو غوریتو فی الفور میان
 ظیو وحدت محض وصال میان
 بیو محو تہ موج مثال میان

کافی نمبر ۳۸

جد چٹ پی شور شمار کنون
 ثیاہادی قرب کمال میان
 لٹا اولاد عبد غفار کنون
 گیا کثرت دانام نشان میان
 ٹیم واقف انہین اسرار کنون
 کنا قرب والی انہین کامیا
 تکی تیز ایہا تلوار کنون
 تذان آزادی دارین ہوئی

حدان بیتم جام خمار کنون
 دتا وحدت جام وصال میان
 جا گیا جلو جوش جمال میان
 یگا وحدت شک گمان میان
 بین پولہ ہر دو جہان میان
 ہر دم لا والی ہی لات میان
 وائی وحدت ہر دم وات میان
 جدان احمد عنایت عین ہوئی

دل هوڙو ديوچ چين هوئي

دل واسي انهن هڪا رڪون

ڪافي نمبر ۳۹

دلجاء ڪر دلجاء ڪر تنهنجي سدا توساڻ آ
تون پاڻ پاسي توکهن سرگشت پرگردان آ
سوڙش شب توڻي رهي جنهن سان روح جي ريهان آ
نهن اقرب اوڏڙو جلوي نما درجان آ
وجهت وجهي ڪر صبحي پوءِ دس ته آهي يانه آ

جڏهن قول آقرآن جو، احسان سان احسان آ
ڏس مونجه مشڪل جي ڪٿا آسان سڀ آسان آ

حافظ جڏهن حامي ٿئي پوءِ مونجه من کي ڪانه آ
احمد هڪو اثبات هوسپ معويت جو مان آ

کافی

درثنائی و دعاء

نمبر ۴۰

پیر و شن ضمیر حضرت **عبدالله صا**
 سجاده نشین پرچون دی شریف تدبیر الله ستر العزیز

جوش جبروتی جگای جام شامانی دُئی
 موج ملکوتی مریندا عام شامانی دُئی!

نازنین ناسوت وچ لاهوت دی پند پیچری
 سپ دسیندا ا دی عجب انعام شامانی دُئی

هی شریعت تی طریقت داپیارا پیشرا
 هی حقیقت معرفت دی مام شامانی دُئی

ره رلیاندا راهبر عالم سچی دا آسرا
 جمله ناکامان دی هی و ت کام شامانی دُئی

چشم چهری کمر مریندا کان قهری جان وچ
 درد مندان کون گھٹیندا دام شامانی دُئی

بی و تان تی وژ کری لوکان دی لچالی مدام
 هی سدا عالم سچی دی سام شامانی دُئی

عبد دی ابلی چپیا هی آن پرچون دی اندر
 قیر علی الله سدا یا نام شامانی دُئی

احمد عربی کتی شدہ تہی عنایت اعظمًا
عرش کرسی وچ گھتی دُمدام شامانی دُئی

مجلس ہفتم کافی نمبر ۴۱

بات بتا یوئی پوری پوری، واہ گرو جی واہ گرو جی
انہد شید پر شور بچا لوسج ساد پر رمز رلا پر
ناز نواز سپئی نوری نوری
۲ مام مہا پر مورت تہنجی شان شہانی صورت تہنجی
۳ سمجھی سی ہی سرت سموری
جاگی کلجک منجھ کرامت صی سکار یوئی مام مام
ظاہر تیو منجھ وقت ضرری
۴ احمد جو ہوارت مہانگو ساٹ عنایت کیو سہانگو
حاصل تیو سپ حال حضوری

کافی نمبر ۴۲

۱ صی سکار یوگیان گرو جی واہ گرو جی واہ گرو جی
واہ گرو جی صورت سہٹی دست بدستی پھرین پھٹی
پیاد رو پیر مغان گرو جی

۱ جوشون جیون بگل بریا یطوبه سر تی تلک رگا یبر
 اندر پاهر دیان گرو جی
 ۲ مھر گن پر رام لڈوسی کلمی جو انعام لڈوسی
 کفر کتیو ایمان گرو جی
 ۳ ذاه ذہنجی پنج کیا پورا سمجھیم سرجا سر سمورا
 پیر چونڈی بگوان گرو جی
 ۴ رگ رگ اندر انھد پوئی انھد جو سرا احمد کولی
 آیو عین عیان گرو جی

کافی نمبر ۴۳

۱ مست پیار یو جام گرو جی واھ گرو جی واھ گرو جی
 جوشون جام پیار یو جانی، کلی سار وراز نہانی
 رگ رگ مرڈ مرڈا مگر گرو جی
 ۲ عک یک جام دصال پیار یو خام خودی جو خیال سار
 نیگو دوٹی جو دام گرو جی
 ۳ جاگی جوشون جام جی متی ظاہری ہر نام جی ہستی
 موصیو تنھنجی مام گرو جی
 ۴ صدقون تنھنجو شیوک احمد واہ و جانی مر لی انھد
 بخشو سرا انعام گرو جی

کافی نمبر ۴۴

مست تہواظہار گرو جی واہ گرو جی واہ گرو جی
 آپر یوسج حقیقت وارو جاڈی کاڈی نور نظارو
 چمکے توجو دار گرو جی
 گنگا جمناتیرت تنہنجو کلیو آھی مورت منہنجو
 قرب کیو کلتار گرو جی
 ہک نقطی یرنرواڈیکار یوخام خودی جو خیال سارو
 صدقی سوسو وار گرو جی

کافی نمبر ۴۵

واہ موالی واہ موالی
 جامر پلاؤ مستی مستی
 سیرچو سودو سیرسان آھی
 دوست کری تو دوستی دستی
 وہی ہستی سپا وچائی
 حال ہکا ٹی ہستی ہستی
 وڈیر وحدت واہ وہایا
 واہ دسائین دستی دستی

دوست دُئی تی دوست دُئی

مشکل میھی سستی سستی

احمد پیش پیر مغانات

سدا کُری پیو پستی

کافی نمبر ۴۶

جام پلا یوئی جُوشی جُوشی
محض جازی پُوشی پُوشی
پری پری کان پُوشی پُوشی
دوست دُئی دُوشی دُوشی
غرض وُئی سان گُوشی گُوشی
حیرت میریپ هُوشی هُوشی
ناز نواز جی نوُشی نوُشی

واہ موالی واہ موالی
کُذمن کُذمن سان سارین سورین
کُذمن صمد تی حکم هلاشین
پیر مغان هک پنڈ سکالیو
حال همه هک حال دُبین تون
مُستی یم جو ما مَر دُئی سی
احمد تی نت نین نین نعمت

کافی نمبر ۴۷

کاج کواپوئی دُئی دُئی
رام راجائین رُئی رُئی
نت نت نعمت لوئی لوئی
صفا چیلوی دُوشی دُوشی

واہ موالی واہ موالی
سان صمد جی حجت کیهی
اچی سوالي و جی نه خالی
کثرت کی منجه وحدت آئی

عام مراد نہ سمجھتے سہنجی
احمد آس امید نہ لاهیون

میں میں سمجھی کوئی خوبی
ہر دم حافظ سوئی سوئی

کافی نمبر ۴۸

واہ پیارا واہ پیارا
پر جی بیتم جام پر مر جی
سمجھیم سارو راز رقم جو
نکر فنائی کئی بقائی
بیشک کئی بر حال پلائی
آج چائی سات جاں لدوسی
انہی صورت ساں لدوسی
اتین دینین تین سارو
ظاہر باطن حال پیارو
لاجی حکانیک ڈنوسی
احمد میر تصدیق ڈنوسی

سہنجو ڈسیو راہ پیارا
دم دم میریو حال ختم جو
جسم نیو سپ ساہ پیارا
کالہ اجائی شی آسجائی
آہین شاہنشاہ پیارا
پاں دجائی پاں لدوسی
ساہ تین آگاہ پیارا
حال نیو سپ یادوسارو
ہو ہو ہک نگاہ پیارا
الاولام شیک ڈنوسی
جان جہان نیوناہ پیارا

کافی نمبر ۴۹

کرنا ادا نروار آیا
کذاں گل کلیا گلزار شیوی

وج پر چونڈی پوتا آیا
کذاں گل کلیا گلزار شیوی

کذا ان غمزک غمزاً شوی	هر صورت مغنی یار آریا
کذا ان مستی و ج غمز شوی	کذا ان سولی سر منصور شوی
کذا ان ناظر قی منظور شوی	کذا ان طالب قی تصور آریا
کذا ان صوفی صافی چال رکی	کذا ان زاهد زهد خیال رکی
کذا ان قلبی قرب کمال رکی	کذا ان عین بی بی الوار آریا
کذا ان شرح شریعت ساز کری	کذا ان طرح طریقت از کوی
کذا ان نال حقیقت ناز کری	کذا ان عارف بن اسرار آریا
کذا ان مظهر مظهر یک شیا	کذا ان رند کذا ان صدق شیا
هر طرحین هو تحقیق شیا	بی احمد عبد غفار آریا

مجلس هشتم کافی نمبر ۵۰

جی توت گدین شین دور بین	وٹ دور بین شی دور بین
آهی مورسپ مذکور هر	اعلیٰ اھمرا اول یقین
جی کھی گرو فرما شیو	سپ حال ان یر لاشیو
جیت او هو ناپا شیو	پوسپ کرین منجم کین کین
منیت مثل طالب شیو	هو جان هی قالب شیو
اللہ سدا غالب شیو	آهی معما هی مہین
عفیٰ علیم حاضری	کر سوپ آهی قادر
شی سر نہائی ناظر	ہمت رکین ہر دور بین

خِزْمَنْ ویا جیکر کُڻي
جي يار ٿئي يا ورڏ ٿئي
جي ٿال آتا حال چيا
ان وٽ ڪرين تون ٿال چيا
مشڪل زبني ڪا ڄاڻجي
گهر ٿي مزو هي ماڻجي
تعليم جڏهن اڪمل ٿئي
ابليس ات احوال ٿئي
ڏکڻ رکي اندر نظر
پاڻي گساڻي ٿو پٿر
لنگهي سڀئي خطر خطر
حرفاً بحر فاکر نظر
الشي شير احمد شادي
بن ياد سارو ياد ٿئي

همت ڪرين هيڪر گهڻي
خروار پاڻي خوشه چين
جي حال آ تان قال چيا
جوڙي رحم مڃو جنين
هڪ پاڻ وس ڀر آڻجي
ڪر جهڏهي اندر جيان
نور وٺن مٽي افضل ٿئي
فلڪي ٿين سر بر زمين
ٿي مستقل ڪل ڪين ڪر
ذالڪ مذاق السالڪين
لاڪر سڀئي نفعاً ضرر
مطلب ٿئي سارو ميان
منجه ياد ياد ارشاد ٿئي
مطلوب ٿئي طالب ترين

ڪافي نمبر ۱۵

رک هوش تا در گوش ٿئي
هٿ شاڪرتان شاه ٿين
منجه ناذ ڪروني فهم ڪر

رڍ جي اڳيان ڪهڙو رباب
له شان پنهنجي کي شتاب
ويڙانه پيا تون وهم ڪر

لَجَلَّكَ بِلَجِّي لَحَرُ كَر
جَذَهَن نَجِّي عَن ظَاهِرِ أَتِّي
وَالِي وَلِي وَاهِرِ أَتِّي
تَأْوِيلِ جَا تَ بِيَانِ كِي
كِر كَوْرُ نَافَتَرَانِ كِي
دَمْرَانِ دَمْرِي تِي سَتِين
هَرُ اِچْ دِي اِر كِيون چَتِين
تَنَجُو تَمَرَن چَا هَلِيو
جِنَهَن پَان مَارِيو سَو مَلْهِيو
جَذَهَن رِب سَچُو تَوَهْتُ كِيو
بَاقِي اِجَان چُو حِيَا رَهِيو
رَه يَار سَان تُو رَوِيرو
هَر سَو دَسِين تُون هَوِيهو
تُون شِيرَان چُو مِيش تُون
دَر دَشْمَن دَر وِلش تُون
مَن مَر كِي هَك مِيَم تُون
لَا سَان كَرِين تَر مِيَم تُون
اَعْدَا عَدُو ظَاهِرِ أَتِّي
دَس پَان مَر بَاهِرِ نَشِي

لَا هِي سَتِج لَا سَان حِجَاب
كُل كَالِه مَر قَادِرِ أَتِّي
پُوچُو هَلَا تِين پِيَا حِصَاب
چَا آهَرِي تَ عِيَانِ كِي
دِي پَان كِي پَنَه جَو عَنَاب
چُو لَعْل لَدِ تِي تُون مَتِين
كُولِي دَسِين قَلْبِي كِتَاب
جَذَهَن پَان تُو كَان تَا پَلِيو
اَعْلَى نَتِيوَان جَو عَقَاب
جُو سِيپ مَتِي غَالِبِ نَشِيو
خَالَف كَرِين كَنَه جَو خَطَاب
سِيپ حَال لَا تِي مَوِيَمُو
پُو دَو مَچَا كَهَر وِلْوَاب
چُو دَا دَكِر دَلَرِش تُون
نَعْرُو هَتِي تِي تُون نَوَاب
اُمِي سَكِج تَعْلِيم تُون
بَا آب آفَتِ آفَتَاب
جُو مَنطَقِي مَاهِرِ أَتِّي
لَا سَان تُون كَامِيَاب

دَم رِي هلي توكين ڪم
ايهو رڪين هر دم فهم
هن پي چيو هن پي ڪيو
هو آ سچو يا هي سچو
احمد اتي هتي رتي
لڪي لڪي اظهار تي

دم ۾ رجھين تون ڪين ڪم
تي خيال شاو نا خراب
ڪجهه ناستو تان چاڻيو
انصاف ڪرڌي تون جواب
بن يا رسپ کان ڌار تي
هت ڪر ڪلي مرجع مآب

محلس نهم ۹

ڪافي نمبر ۵۲

تي بيخبر تاپي خبر
ڪر غير کان هڪدم گذر
دم دم ختم ڪي ڪر ختم
منجه بيخودي تي بهر ور
ڪر سوڀ حاضر ڪي همڪه
لا جي هتي سڀ ڪي لهر
حافظ او هو حاضر او هو
سو تو ڪري زيروزير

پي صوپان پر صوپ سپ
هڪ کان هڪ ڪلياڙن ٿين
الا ڪمائين لالنگهي
جنهن مان سڀو مطلب ٿئي
اصلي نه هج احمد دادا
پيرمغان هن پند پر

هڪار ڪين هر دم نظر
وسرن هه هڪ سان مگر
آخفي ڪمائين پر جهڙو
ان جو نه ٿئي ڪجهه به اشر
اعلى اتي ايهو هن
هي پند ڪيو آهي پندر

ڪافي نمبر ۵۳

ڏسڻو آئي جو ٿو ڏسين
هادي ائين فرمائيو
جو حق آ سو پاڻيو
نام محمد ^{صلى الله عليه وسلم} جسم آ
منفي پر مثبت قسم آ
جنهنجي چلت پر چير آ
في مثل مثلي ٿير آ
هي لا اله الا الله
هر دم رکين اها نگاه
احمد محمد ڪر صحي
شاخن منجهان آيا وهي

بد ٿو آئي جو ٿو پڌين آهي ايو آهي ايو
ناحق پر دل نه لائيو
ڏس پاڻ پر پاڻي ليو
هي جسم سارو اسم آ
الله محمد هول هو
تنهنڪي محي هي سيرا
ڪلرم تي هو بهو
هي محمد ^{صلى الله عليه وسلم} رسول الله
تا محويت ٿئي موبهو
تان شڪ وحيي سپ لهي
اذڪار باقي سولسو

کافی نمبر ۴۵

۱ من هڪ ڪري چئين ٿين
 ۲ نازڪ ڪرين پڪسر نظر
 ۳ ٿي خورديني در نظر
 ۴ هي صبغة الله رنگ آ
 ۵ دس لعل سهڻو رنگ آ
 ۶ جڏهن رو برو ٿي ٿو چو
 ۷ سڀ ڪجهه ٻئي ٿو هي نڪو
 ۸ پور هيرو پڪو ڪر پاڻي
 ۹ ناچاڻجي جڏهن چاڻجي

۱ ٻيونانن ڪرئون تانن ۾
 ۲ رک پوش پيري بر نظر
 ۳ جي ناز سائين تاذس ائين
 ۴ پيرنگ کي هر ڏنگ آ
 ۵ جي نائين تان سڀ ٿين
 ۶ تڏهن هو بهو ٿي ٿو لڪو
 ۷ ڪردمڙهه نامر دم نيئن
 ۸ جيئن ونگ تي سرواڻجي
 ۹ احمد ائين جائي جيئن

کافی نمبر ۵۵

۱ جڏهن پاڻ سان جهيڙو لڳي
 ۲ وسرڻ بنا هڪ پانن جي
 ۳ اثبات ۽ انڪار جون
 ۴ ٿي مستقل ماندون ٿي
 ۵ سڀ غارت ڪر فيرتون
 ۶ هڪ ڀر هڪ منجهه هڪ

۱ وسري وڃن والون ٻيون
 ۲ راهان سڀئي ٻيون رد ٿيون
 ۳ جائي اچي جنگيون جڙيون
 ۴ ڪوڙي ڪوڙج پنهنجو ڪڙيون
 ۵ لاجو تمنجو آڇ ڪنيون
 ۶ ٻوليون نه ٻولج تون نيون

ترڪي هوا ۾ هوهلي
غازي مڙن ٽاڪين ڪي
تت الٽي کان عرش تائين
الله هڪ غالب سدا
الله اڪبر جن چيو
هڪ ڳالهه جي ڳولي ڳلي
هڪ سمجه هادي جي وٺن
ڊاهي هوا حالت هڪه
احمد انهي اسرار ۾

غازين وڌيون ڳوليون ڪنيون
هر دم اچن حملا ڪيون
جن حيدري هڪلن هنيون
راخس سنڌيون رازيون هيون
تن جون مرادون سڀاهيون
پوري ڇڏيون ٻيون سڀ ڳليون
سمجهان ٻيون بي سود ٿيون
هو سان ٿين ساريون سنئون
سڀ فضل سان امتحان ٿيون

ڪافي نمبر ۵۶

آهي الله آهي الله
ڄاڻي خدا ڄاڻي خدا
آدر اهو آگو اهو
سودوست دل دلجو اهو
لاڄي مٿان لاڄ ڏسان
باقي الله بيوچا ڏسان
سرروشي سجدو ڪرڻ
ديدار ۾ ديدان ڏرڻ

هڪ يار منهنجو يار آ
پيو ڪو نڪو درڪار آ
هر حال ۾ اڳ پو اهو
غمگين جو غمتار آ
چو ڌار الا لا ڏسان
اظهار آ اظهار آ
سڀ سان ٿي ان ۾ ورڻ
هن ساهو سينگار آ

انڪار ۾ اترار آ
هي تند ذرات تار آ
ان جو ڪرم ان جو فضل
احمد لهي توهر مهل

اترار ۾ انڪار آ
سرڪار آ سرڪار آ
اعلىٰ اتر آ هي آجمل
هي دار سپ کان دار آ

مجلس دهم ڪافي نمبر ۵

مخلوق جي معنيٰ ڏس
هي چتر ديدنه تي خبر
ٻن حال جوڻي قال آ
منجه ديد جي ديدان رکڻ
سوري چڙهڻ صوري نه آ
منجه پانهجي پنهجو اچڻ
هڪ فرد کي هٿ ڪر صبحي
هو روح تا آهي هڪو
احمد صبحي تصديق ٿيو
مع من احب جي مامسان

خالق انا هون ياد آ
شڪ شرڪ کان آزاد آ
سوتان سپوڻي باد آ
اصلون اهو ارشاد آ
هي معنوي تامات آ
لئي بيخودي بنياد آ
جو مصدر الافراد آ
توڙي گهڻي اجساد آ
شيرل سدائي شاد آ
عاشق عجب ايجاد آ

ڪافي نمبر ۵۸

صورت بنا معنيٰ ڏسڻ

نا عقل جو امکان آ

لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَارُ
جِي لَن تَرَ اَنِي تُو چوي
اَنِي اَنَا الله جو چوڻ
پَت مرد جي يا مرد شي
جي پڪ اتي تاپند ڪر

فائق سند و فرمان آ
تان منجه جبل جي جوه ڪر
چاهي شجر جو شان آ
داڻم ايهو دستود آ
پير ۽ مگر هت ڪانه آ

هم خير من هم خير تو
من تو شدم تو من شدي

هم ان من هم ان تست
احمد مٿي احسان آ

ڪافي نمبر ۵۹

اچي ڦاڙ ڪر وٺي فهم ڪر
جڏهن سوچڻ سورج ڪيو
احول نه ٿي احوال ڏس
ري سر ڏني ناسر ملي
گوريون ڪريو گور ڏس
جڏهن ڏسڻ تاهه ڪٿي
خرمنجه نمڪ آهي نمڪ
مشڪل وڏي مشڪل مگر
احسان سان احسان ٿي

اڏڪر سندس انجيام آ
تارن جو ويڙو تاب ميان
جو صبح آنا شا مر آ
جڏهن گور ڪا ڏوڻي جي
جڏهن شير جو ٿيو طعام آ
جي هون ڏسڻ تان لک هزار
ڪيو چا ڪام آ
احسان سان آسان آ
فرقان جو فرمان آ

همچين من همچين تو
ممبر اکيون محبوب جي

همران من همران تو
احمد مليو انعام آ

ڪافي نمبر ۶۰

معنيٰ بنا صورت دست
پر مور سپ مذکور ۾
هو ناملي سرکان سوا
گوهي ڪري ڪانڊ وڃي
جڏهن ڏيڍ ڏيڍ ڏيڍ
دستي بدستي جي گهرين
سڀ صورتن تيون مورتان
ڪر سوپ تان سوپان لهن
مشڪل وڌي مشڪل مگر
احسان سان احسان ٿئي
هاڏي جڏهن حافظ رهي
احمد انهي معنيٰ ڪري

چا شان ۾ شايات آ
فائز گهڻو فرمان آ
سو دوست هانگو تان آ
غازين سندو گهڻا آ
ٿيون ٺهڻ جونشان آ
تان محويت جو مان آ
صورت صحي انسان آ
قادر قوي رحمان آ
احسان سان آسان آ
فرقان جو فرمان آ
پوءِ مونجه من کي ڪاڏا
منجه موج جي مٿان آ

مجلس يازدهم ڪافي نمبر ۶۱

جسم به تنهنجو جان به تنهنجي

ڪاٿي ٿو ٿون ٻولي

پاڻ ڏسي جھل پاڻ ٿي پورو
ياد ٿيو بنياد جو تنهنجو
ياد وساري شاد گذارين
رڳ رڳ آهي راڳ تنهنجي
چرخو چوري انهد وارو
احمد آهيون اڄ ناکله جا
پتي تي جو پڪ ڪمائي

کالهيون ٻيون چوگولين
جيڪر اڪيون کولين
پيا سڀ ڀولا ڀولين
جيڪو چرخو چولين
رمر حقيقي ٿولين
چوٽ لائيندڙ چولين
جهوٽي منجه پٽولين

ڪافي نمبر ۲۲

ڏسي پڙهڻ ۾ وڌو ثواب
مسجد ۾ تون بيھ نه پائي
هر هر ڪرناھڪ جي ادائي
کالھ لھين تون کالھ وڃائي
سمجھ بنا پيو ڪير سڪائي
پڙهڻ نماز ۾ پاڻ بهارين
چپڪري تون چهار اُڏارين
پنهنجو پاڻ کي ڪر ناخالي
اچي آهي ڏاڍي ڪالي
احمد اُستي سستي ساري

ياد پڙهڻ ۾ ڪيو سواد
باز رجو ڪر سير سداي
جاگڻ کان آخامي خواب
بهرنگ کي تاهر رنگ آهي
ريڍان سمجھن دين دُباب
ڪُل گهرين تان ڪل وسارين
آهي پنهنجو پاڻ حجاب
ناحق نفس کي ڏي نه ڪالي
تاهي نشو شوق شراب
جيڙي آهي جانو ماري

مُبدَعُ جَوْنِی سَوْنِی مَآبِ

هَلَكِي آهِي جَانِي بَارِي

کافی نمبر ۲۳

ایمان کا اشارت

جِي ڏي تہ جي لھين تون

کالھيون نہ هي گجھارت

بکوات نانھن باري

هُو کب آلو هاري

ضد زهد سپ زيادت

هُو وھب آھ کاري

هاڻي نڪو بڻا ئي

آھي اصل کان آھي

ظاھر ۾ ھو زيارت

پرپر تو ڏيکائي

بي رنگ ڪر بحالي

پڻي جام ھڪ وصالِي

گھر ڪر خودي خيانت

نشي رنگ پور جو والي

لاڙڪب ريب پڻ تون

من سچ ڪري سچن تون

ڏي تون ڏسي شھادت

ضرڪو پري ڀرڪن تون

جڻ جس جفا بہ تنھنجا

ارض و سما بہ تنھنجا

تو ۾ سڀي امانت

ھارت نفعاً بہ تنھنجا

حُب حال حڪم مٿان

اثبات احمد ايمان

باديد دين دياشت

مشڪل مدام آسان

کافی نمبر ۲۴

جانھن ھي سڄو ھو شيو

احمد کجا احمد کجا

هڪ سوچو ڏهه سو پيو
 ڪوئي اڪيون ڏنڻ عدم
 حادث ٿيو حال قدم
 پڙڪار دائرڪار آ
 ميد تي مرجع وار آ
 بحر قدم بازي ڪئي
 نڪري وري ان ڀر وئي
 تن من ٿيو من تن ٿيو
 احمد صبحي ساجن ٿيو

شيري ڪجا شيرل ڪجا
 هڪ ڀر هه ٿيڻ هضم
 احمد ڪجا احمد ڪجا
 مرڪز نه ڄاڻون ڌارا
 احمد ڪجا احمد ڪجا
 صورت لهر سازي ڪئي
 احمد ڪجا احمد ڪجا
 وهوا عجائب فن ٿيو
 احمد ڪجا احمد ڪجا

ڪافي نمبر ۶

نڪي ڇڏي نڪي گڏجي
 نڪي لکجي نڪي پڙهجي
 ڪيها قلبي ڪيها سري
 يڪا يڪ گهور ڀر گهري
 چوڻي چاهين اوهو آهي
 ٻئي واندو ته ڏس ڪا هي
 سپوڻي چهره کي چوڙي

ڪڙو ڏسجي ته پوڏ سجي
 مزو ڏسجي
 چڙو ڏسجي مزو ڏسجي
 ڪيها حلقن ڪيها مري
 سپوڏ سجي مزو ڏسجي
 ٺڳن توکي وڏو ٿا هي
 اجهو ڏسجي مزو ڏسجي
 اميد ۽ خوف کي پوڙي

عوارض پي سڀئي ڪوڙي
جوني آهي اصل آهي
تڪڙ جي پي طرح لاهي
اها احمد کي آس آهي
نڪ خ کي نمڪ ناهي

يڪوڙ سڄي مزد سڄي
نه رک ڪو نالا پو ناهي
نڪوڙ سڄي مزد سڄي
نه پيرل پاڇو نالا هي
مٿوڙ سڄي مزد سڄي

ڪافي نمبر ۶۶

سمهجي جي نه پت پڪ مومل
نه چڪ چهر چان ايهي
نواڻي ناز سان ناتر
اڳي ڪيئي انهي ڪاريا
طلسما تي ناتڪ تون
لهو تي هو بهو بڻ تون
نفعو نا ڪو ضرر ڏي ٿو
ڊڪي آڏو ه مان نڪري
بياني جون اڳيون ٻولي
اڳيون پي به ڪٿان آهن
خلل فرعون واري ڪت
اچي منصور واري نسي

ڪپي ڪٽي رسا ڪرتون
سڀئي ساڙي صفا ڪرتون
ڪري اڳ ڀر هلي آتون
انهي جامن ڌن ڪرتون
سدو آتون هلي هو م
پيائي لا بلا ڪرتون
هجي جو ساهه ري ٿو
ڊڍن جو ڊپ نه ڊا ڪرتون
بيڪ چشمي چلا ڪرتون
سرجاني سي سما ڪرتون
خودي آهي خيانت سا
چڙهي احمد مزا ڪرتون

کافی نمبر ۶۷

جڏهن لذت وٺڻ تي سڀ ڇڏڻو
 جڏهن ڪوڙ تي ڇڏڻو
 ڇڙهي جهوني اکيون پوني
 پوءِ مهڻي ملامت جو
 سڀني جو سمند جهڙو
 انهيءَ کي پوڄهڻ قطره
 نظر بندي پري جي صيد
 جڏهن ٿيو صيد سڀني ۾
 شجر ۾ جنهن هڻي شعلو
 اچڻ ان جو عنايت سان
 آئين وڃن گهمين سمهند
 هجي ايمان تاءِ ان جو
 عدم مان جنهن ڪيو آدم
 بصر ۾ سمع جو احمد

سڻ سامان مشڪل ڇا
 نفعو نقصان مشڪل ڇا
 هلي جا هوت ڏي ڪاهي
 نٿي ميدان مشڪل ڇا
 اچي پهتو پس ڌاران
 بيه ٻاران مشڪل ڇا
 جي ڪارڻ ضروري آ
 ڇڻ نشان مشڪل ڇا
 ڪري اولو الايو هو
 منجهان انسان مشڪل ڇا
 جنهن جو حڪم آڃاري
 منڻ فرمان مشڪل ڇا
 ڏيئي خلعت خلافت جي
 مٿي احسان مشڪل ڇا

کافي نمبر ۶۸

مانداپيل ڪرڻ پڪاران

نهن مهاب ڪاءِ نه سها

بیاض
چهرین سچ چپا نه شھشا
چندان شهنوت چیل چهریون
دین سداي و گز یون وهر یون
واہ لبین جولای لای
آپ ز لای
چاہ
دند چي دل بند سچ دی
والا اسادی دل کون وندی
احمد عینان راحت روحی
چار پیارن چار صیوحی

ماند اپیل کن پکاران
نیگهان مارن ناگه نهر یون
نین نقاب تپا نه شھشا
سی سی خون کرین خیالی
سُر کی کاٹ سکا و نه سھ
موتی لعل قطارات بڈی
هر هس هس هس هس هس
فرحت بخش فیض فتوحی
دور بدور گد اید نه سھ

کافی نمبر ۶۹

جوڑ جھاد کلهی سر بازی
آپ چن چن تپن تپن
لاری تیغ تکیری چانویں
فتح کیتوسی اصغر جھنگڑا
هک وجود لدوسی عدمون
سوئی ناز نیاز به سوئی
احمد شیر شکار شیوسی
کون مکانک پار صریندا

کیها ساقی سنگی ری
آپ پی فن فرنگی ری
دو دستی تی اڑینگ ری
اکیر شیوسی جنگی ری
سوزی سازی چنگی ری
سوسر ساز تی چنگی ری
شیری پاء کلینگ ری
تنو مرد ملنگی ری

کافی نمبر ۷

ناکوئی سائی سنگی ری
وحدت دلری ونگی ری
ناکوئی دشمن دنگی ری
چنگ بجایا چنگی ری
حال شیر هر رنگی ری
هک رضا اسان منگی ری
طلب لئی گئی تنگی ری
سپ سنیا لی تنگی ری

جو زیم یار کلهی سر یازی
کثرت دی کیا بازی بچدی
ناکوئی دوست ناکوئی دلو
هک دوست تی هک دشمن
بیرنگی جو بر حال شو سی
لوکان عشق ایمان جو منگی
هر هر هو یا حال هویت
احمد مظهر پیر پیارا

کافی نمبر ۸

مین هو گیا کجھ هور میان
هک هوئی نظر هک وج ره
جینوین موج بحر دی نور میان
سپ غیره هاک شیا
جذان ذات آنداز میان
بی نال بی تی وج گشت
لشرا شاری شور میان

وج شینهن گجدا گور میان
شیا سیر سالک منتهی
بی رنگ رنگ آون وهی
شیر ملکت سالک شیا
قطرہ بد زیا هک شیا
هک هی تفضا احدیت
کونھم معنی فردیت

بیان

هو هو عجائب اسرار هي
 هاها عجائب قسرها هي
 هو هو لئلا هو هو بهو
 صورت بصورت سولبو
 هو هي اصل جان جهان
 احمد اُسي دا هي بيان

هي هي عجائب جسم هي
 هك قير هي بين نور ميان
 ذره بزره هو بهو
 خود كيچ تيا پينپور ميان
 هو هو عيان هو هو نهان
 انهد وحي گند گور ميان

کافي نمبر ۷۲

جذآن شور مچايا شرميا
 تيا گور جو لقمه شير ميان
 تيا لجهك لحي گهير ميان
 جذآن ناقص كامل پيش پيا
 خود شڪر شيرين نيش تيا
 آيهو آهن آتش تاب ويكو
 وچ مجردي گم حباب ويكو
 جذآن سمجهاوي سُبْحان ميان
 احمد ويڪ عيان ميان

ڪيا گچي گرُبه گور ميان
 پيا فڪر تيا انهي نير ميان
 پيا گجدا گور بزر ميان
 سڀ خوفي دشمن خوش تيا
 تيا هور ڪنون ڪجه هور ميان
 يا مطرب محور باب ويڪو
 وچ پاءِ ڪيو تر مور ميان
 شيوي اُهي عالمر فان ميان
 ڪئين فضاون تردي نور ميان

کافي نمبر ۷۳

احمد آهيون احمد آهيون

جوئي آهيون سوئي آهيون

احمد مولیٰ مظہر رحمت
ملک بہ انجو ملک بہ انجو
ہی آہن پر ہو آہن پر
خون رجا خون نانک وایون
شوق مجایو شاہی شعلو
پاٹ وچائی پاٹ لدوسی
احمد مولیٰ مظہر رحمت

آہی آس نہ لاہیون
سینون کنھن پان ساہیون
شاہ نہ بیو کو ناہیون
دُکئی دُکئی داہیون
برہ مجایون باہیون
گیت انا الحق کایون
آہی آس نہ لاہیون

کافی نمبر ۴۷

احمد آہیون احمد آہیون
یار سچٹ جالک لک ٹورا
در سچٹ جی دود دُکائی
ساٹ صداقت کدھلا یون
در انھی کان دور جو تیرا
اندانندا ، تنداسچا
احمد اندر کل دُکوسی
کافی شافی ہک دُکوسی

جیہا آہیوتیا تیا عجیب جیہا
کیہا کایون کیہا
پکا و داسی پیکھا
ڈیون نہ ریائی ریہا
ٹلھا کائن نہ ہکا
کین تین ہک جیہا
ناز نواز جائیہا
ساڑیم بیاسپ سیہا

کافی نمبر ۴۸

آیو احمد آیو احمد

آہی ایہو ایہو؟

جیہو کیہو جاؤن کاؤن ماتر سچاؤ مشکل بازی درد پچی نہ مسجد مندر ساٹ نبی، صدیق سنہائی پل چڑھی تو بابل بولی پارس لوہ گسی ٹی سولو پیر پتر کی پارس جوڑی باز جتی اچی باؤلی ماری جہاٹی تاهل ہیکانڈ احمد ہرپرہو سچائی آتش وارواندر کیٹو	سُون چُون کي سِرِھو پرہ چوي تا بيهو لج رکي نان ليھو مؤمن صالح ويھو هيہ چوي هو هيھو چم رکتي چاليھو پنج کري پنجتيھو چيک کري چاچيھو عقل کري اشيھو تپ سگھو هي تيھر زھري نانگ جوگيھو
---	---

کافي نمبر ۶،

سَمَان دِيم سَھاگ اَلَا اللّٰہ اثبات کراين اندر بي تون باھري تون هَج تون راضي هوت هيٹا سائين منھنجو سچ سورو لکي متي شون پر	سُون مياٹی ساري لائين لاکی لاگ روح اتم هي راگ مہل سپاسپ ماگ آگ رکي سپ آگ وہنو وارين واگ
---	--

دور تیا دُگ داگ

احمد تون ره یار سدانی

کافی نمبر ۷

اندر پاهر مین وومین
مسجد مندر مین وومین
ناظر منظر مین وومین
منتر جنت مین وومین
مظهر مظهر مین وومین
حاضر هر هر مین وومین
هو هو هر پر مین وومین
ارشد انکر مین وومین

رندي رمز راوڻ کيتي
هر هر جاتي چلو سید ا
ملان تي منصور مي مین هون
شیعاه مین هون سنی مین هون
سِر الاهي صوفي والا
عالم عارف عابد مین هون
ناري نوري نارا سید ا
احمد مین هون انهد مین هون

کافی نمبر ۸

سڀ جسم کي اسم ٻانوں جي
فترون قرب کمايئي اڪمل
ڪر قال تي حال هلاوڻ جي
قلب زباني سارا فاني
سڀ سمجھ صحيح سمائوڻ جي
واي پي کان تي تون واندو

سڀ سمجھ وجود وٺاوڻ جي
ديدمريد رلائين اول
چافي تير چلو اچمل
غير خيال خيال نه آني
دل سان سارين دل جو جاني
پاڻ چراچ تون پاڻ هڪاندو

جیہی نفی جو چیت تون چاندو
ویراوس کرین تون وھی
لہ تون لذت لمل لجمی
ویراوس کرین تون وھی
لہ تون لذت لمل لجمی
احمد عین اکائی کر تون
حال اجائی جانی کر تون

ون لذت آنوٹ جانوٹ جی
پوے کرین تون فقرا فھی
ذات صفات متانوٹ جی
پوے کرین تون فقرا فھی
ذات صفات متانوٹ جی
منجھ فناء بقائی کر تون
مت ایھا آملا نوٹ جی

کافی نمبر ۷۹

اصل ارادو اصل ارادو
وصل ارادو فصل ارادو
ایہو ارادو ہیو قدیمی
حادث فی تیوصی سقیمی
روح بہ عنصر مادا عنصر
ہولہین تون ناطق نادر
روح ہیو بی صورت زالیو
صورت مری صورت آیو
مٹس چڈی پوتار کیا سین
آخروری زور چڈیا بن

روح بہ انجو انجو مادو
روح بہ انجو انجو مادو
رمز ربانی دلنیتی
ویرو فی تووتی وراڈو
ہیئت جمعی حیا ہی فانظر
لہی الہی کی قلب کشادو
صورت جو سر مادی پالیو
پو و گھری لو پیتو کاڈو
ساری عمر الہی سان دجا پائیو
ہندی ہندی پاٹ مرادو

گم شو انجو نام نشانی
یاد نہ آئی دل جو جانی
مادد جو جو بکھو بو تو
اندر آيو بے صورت طوطو

نکرانہ جو تھو منہ فانی
کنہ جو پت نہ کنہ جو دادو
سپو تعلق گل مر بو تو
احمد نام سدا یو سادو

کافی نمبر ۸۰

پاسپ آھن غلط گمان
جسم سپوئی اسم الاهی
نانہن چوی نادان
ناطق ذاید و نازک آھی
بہک مشکل آھ بیان
نظم کریں تون نہ خیالی
کل یوم ہونی شان
سمجھ منجھان جا سمجھ سمائی
نہم کری فرمان
وہم منی نانہر عقل جو
دیو درونی آھ زیان
وہم نہم سپہ خواھی
اعلیٰ ہی عرفان

جوئی آھی سوئی آھی
امر اللہ جی انہر شاھی
رب رکیو آئین بٹائی
رنگ و نی توجی کو چاھی
بٹی مجرّد لاھی لاھی
بیرنگ رنگ پر جوئی والی
قرب کیا ئین کاھی کاھی
فاکی آھی صبح سچائی
فانی کان پو تاھی تاھی
خرخناس ہلی ثواب تو
شرانہی کان شال بچائی
ہر پر پیو پیو نام سدا ی
حال ہمہ مرہک سمائی

احمد خاص خيال سچائي
آدم عالي شان

هت هجي تان موجدان عالي
آهي آهي ناهي ناهي

ڪافي نمبر ۸۱

هن به ڪيو هن پي ڪيو
هو پي پي ٿيو هي پي ٿيو
جڪرائي ڪاغذ رڙي
پاتل پلُون پورو پوي
هڪل اچي هڪ منهنجي
ويجهو اتي وجهه ناوِ حيا
ڪنهن کي چوڻ تون خير
هن به منيو هن پي منيو
هيڏي تڪي هوڏي تڪين
پنهجي اندر ۾ ناڏين
احمد انهي اسرار ۾
جوگي جگت جيئي سدا

هن نا ڪيو ته چا ٿيو
هي نا ٿيو تان چا ٿيو
گسيون ڪري گر کي منا
جي نا پيو تان چا ٿيو
ڪا دانهن ڪرڊل سان سڄي
جي وجهه ويو تان چا ٿيو
آهيان مجاهد متقي
هن نا منيو تان چا ٿيو
تو ۾ تماشا تال سڀ
پاڻي ليو تان چا ٿيو
سڀ فضل سان فتحن تي
جي نا چيو تان چا ٿيو

ڪافي نمبر ۸۲

مٿان تون خيال سارو

هي سڀ خيال تنهنجو

خيالي فراق تنهنجو
 قلزم ڪري جو لهر يون
 پيو پيو لباس پهر يون
 لهر يون لکين هزارين
 جي پاڻ کي سنڀارين
 تون بحر آتديهي
 تون ناز تون نعيم
 دل ۾ دٻاءِ دمر کي
 ويڙو نه ڪرو هم کي
 منصور مام ڪرتون
 حق هڪ بحال ڌرتون
 جاني ڪرين ته جاني
 حق کي نه ڪر هواسي
 احمد خيال جاسي
 واحد کي سڀ وڌائي

خيالي وصال تنهنجو
 لهر يون ڏسي تون چهر لک
 حاصل آ حال تنهنجو
 دمد نيون نهارين
 سڀ آڪمال تنهنجو
 پر دو رکين ٿو مهي
 پابل نه پال تنهنجو
 پورو رکي قدم کي
 سيڙھ مثال تنهنجو
 فرعون ٿي نه مرئون
 سڀ جڳ جنجال تنهنجو
 ناتان سڀو آجائي
 پوڻو آ پال تنهنجو
 جيڪر ڪري اڪائي
 مرئون محال تنهنجو

ڪافي نمبر ۸۳

تنهنجي صورت ۾ ٿو سار ڪيان
 تنهنجو منهن منور پاڪ چوان

ناهي ڪم ڀيو ناهي ڪم ڀيو
 سارو سار ڌرتي ارض انا ڪچوان

۱۰۱
اٺين هر هر چنڌ چير کيان
تنهنجي ذڪر کجا ٿير ڏسان
۱۰۲
اٺين هر هر هو هو هر کيان
تنهنجي مامرواري ايهاموج ڏسان
۱۰۳
اتي ري خدا پيو کير کيان

۱۰۴
تو کي صاحب سر لولاڪ چوان
تنهنجا هٿ ڏسان تنهنجا پير ڏسان
۱۰۵
تنهنجا گهٽ ڏسان تنهنجا گهير ڏسان
۱۰۶
تنهنجي حسن واري ايهاموج ڏسان
۱۰۷
تنهنجي عشق سنڌ ايهاموج ڏسان

۱۰۸
تنهنجا ابرو قوس کمان چوان
تنهنجو ڏر، چڪ ڏر ڏهان چوان
۱۰۹
تنهنجا ڏند مثل مرجبان چوان
چنڊ جان صدق بنا دير کيان
۱۱۰
تنهنجو حسن جيب حسين چوان
تنهنجو مرهن ماه جبين چوان
۱۱۱
تنهنجو مٿ مون ڪنهن کي ڪين چوان
۱۱۲
سڀ عمل اڪابر زير کيان
تنهنجي صورت ۾ سارو گم ڏسان
۱۱۳
هڪ هو هو واري ڌم ڏسان
نان هم ڏسان نان ٿم ڏسان
۱۱۴
اٺين وحدت وارو وير کيان
جڏهن کليو ناز نهان ميان
۱۱۵
ٿيو احمد عين عيان ميان

ایهو بیحد آه بیان میان
سارو منظر بگرو شیر کیان

کافی نمبر ۸۲

منهنجی خان پنهل تو سارای	حاکم حجت ناهی
اٹ سونھین آھیان پنڈی پتو جو	کونہ کمیننی جو کوہ کٹو

منزل آهر باری وو

ذیل ذری تو دسندی ڈونگر	ہیٹی آھیان ہادی هرپر
اچی یار ڈٹین کا یاری وو	

ننگ سنپالٹ آکر کریمین	پیشی پیل سان قرب قرین
لگل پیت آھی پیاری وو	

کار کریم آتنگ لچ بالٹ	معاف کری منهنجا جو کاجا
آئی دوست دیندم دل داری وو	

احمد ایندم یاٹھین پنهل	هوریان ڈا دیان ہاڑی پوھل
صاحب کندم ساری وو	

کافی نمبر ۸۵

عاشق اداسی کی جڈھن	جلو و سڈو ڈسٹو پوی
کڈھن ہر پو کڈھن و بر	کڈھن سولسو سڈو پوی

کڈھن کو بکو تکو پوی
کڈھن کجہ اللہ تو دسی
کڈھن بیرم بکو پوی

کڈھن پار کڈھن اروار
کڈھن عرش تی کڈھن فرش تی
کڈھن نورم کڈھن نارم

کڈھن در کڈھن در بر کری
کڈھن مٹی کڈھن سر کری
کڈھن منجہ حجر کڈھن منجہ مدر
کڈھن لعل پر لکھو پوی
کڈھن جنگ پر کڈھن رنگ پر
کڈھن چنگ پر چهر و تئی
کڈھن بحر پر کڈھن شمر پر
کڈھن چاه مون چکو پوی
کڈھن یار کڈھن اعنیا رتئی
کڈھن موبو تئی محو بیت
کڈھن اوست کڈھن هم زوست تئی
کڈھن لا منجهان لنگھو پوی
احمد انھي اسرار پر
خاصن بہ لا احصا چيو
سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
بيو کجہ نہ ہت کڈھن پوی

کافي نمبر ۸۶

صيفه صيفه سڀئي سڌائين
 جوئي آهي سوئي آهي
 خام خودي جو خيال وڃائي
 هي ويو تاهو رهيو هو
 اندر ٻاهر هو آ ظاهر
 ماهر مجازي ممڪن بازي
 ظاهر باطن احمد هو آ

هڪڙي آهي سڄي مڙسڙ
 ڪيئن چوان جو آهي ناهي
 پيل لنگهيو منجه ٻاهي ٻاهي
 زهد عبادت چاهي چاهي
 نڪ ڏٺوسي ٺاهي ٺاهي
 ڊيڪ وڌاسي ڊاهي ڊاهي
 اِلا لا ڪي لاهي لاهي

کافي نمبر ۸۷

پاڻ پنهنجي پاڻ ۾
 هي هي وساري چو ويهين
 اول و آخر عدم جنهنجو
 وحده جي ويس ۾
 پاڪ وادي ۾ اچين
 ويجهو پٿيون سڀ کان پري
 ڇوڪرو ويجهو اشي
 جيڪو اهو ناڻو ڏسين

پيهي ته ڏس تون يار ڪي
 دم دم رانهي دلدار ڪي
 هجي ناناڻا رجي
 ناهي دوي درڪار جي
 جي ڪر پري پانار ڪي
 سمجهين صهي هن ڪار جي
 اثبات ڪر اعتبار ڪي
 ڏس صورت سڌي سينگار ڪي

چا کر چکائین چو چکایا
چا تو بدین چا تو دین
حق دسی برحق رکن
سوسو سدا آهت ختم

هک میر چو نامارچی
کر گوش هن گفتار کی
ناحق کپی و یسارچی
احمد انھی اسرارچی

کافی نمبر ۸۸

اچی اندر میر کیوی
چوئی بولی سولی بندی
ماضی مضارع کونہ دلوسی
سولی منظر سولی منظر
ناک اغیبت غرض اثنان نا
طرف نکر پیر حرف دلوسی
ناکوی کاذا نا کوی پیتا
هر هو هیری جسم رکالو
احمد انهد بین بجایی

غیر نہ نظریہ کوئی
اندر پاهراؤئی
هتري حال هکوی
مصدر صیغہ سولی
خواهش نام نکوئی
هک پر حذف سپرئی
ناکار رسم رسولی
اسم و ثبوت هر نوعی
رگ رگ راگٹ هوئی

کافی نمبر ۸۹

کنہ کان چنی کنہ سان گندیو
پر گھر مسخر تو گھرین

الضاف کر من صاف کر
پر گھر مسخر نا کرین

دم دم ويل نئي تو درين
جهان چڙهي ٻڌتي ڪيڏين
جوري ڪرين چوڪي سڏين
جسمي عدو جو پوڙ ڪين
رڳو دوستن سان توپڪين
دشمن توڪيها ماري
پاڻي ۾ پيا هڪاري
احمد ايهو احوال ڏس
سڄڻ جو هيڻو حال ڏس

چاچو چيو چاچو ڪيو
سرخاڻ بيبي بڻ وڌين
آخر پلي ڏس چاچو
جاني سهارين توڪين
رنج ڪونه اعدائي رکيو
دم دم سڄڻ توڪاري
ڪيئن توو راڻي جو ويو
دشمن جا طرحين تال ڏس
هي چاچو هي چاچو

ڪافي نمبر ۹

ڪينهوڙي ڪنهن ماري ڙي
لا اله سان غير وچايم
الله الله اسم الاهي
عشق اسان کي اصولن آهي
صورت مرشد معنيٰ الله
اڪثر اسانجي احمد ايندو

منهجي لائون ڙي ڪنهن ماري ڙي
الا الله ڪئي ساري ڙي
جان جگر مڇاري ڙي
بره لڳو ٿم باري ڙي
هوت مليو هڪ واري ڙي
دوست ڏيندو دلداري ڙي

ڪافي نمبر ۹

غير هيڻو ڪير تي آيس

هن پاڇياري پير ۾

جڏهن باجه ٻار وڃي ڪئي
 ساري خبر تن کي پئي
 نصر من الله چئي چڙهيا
 لا اڪري لنگي پيا
 الا جني اشبات ڪيو
 الا منجهون اڳيان لنگي
 هو هو هڪ حال ٿيو
 ڪامو پڙهيو جن قلب ۾
 احمد الستى راز ڪي

هن پير واري قير ۾
 جيڪي گهراهن گهير ۾
 اٽڪيان ڪنهن گهم گهير ۾
 مونجهان ڪر ننان مير ۾
 غازي رهن نا غير ۾
 آيا پرين جي پير ۾
 هادي وڌن هن هير ۾
 واصل ٿيا هڪ وير ۾
 ديوندي لدوسي ڏير ۾

ڪافي نمبر ۹۲

ري ڪڇل ڪاريون آلا
 بحري باز اکين جا
 پندرئون پيل ٿيون هن
 انجمل باه فراق جي
 سي سي خنجر خون لسي
 احمد اڪڙيون آتشي

ماري ويون مسڪين کي
 بهڙيان ڏين واريون آلا
 جمهورن جهم ڪاريون آلا
 پهر ويا ٻاريون آلا
 اکين اولاريون آلا
 گهڙي نه وجهن گهاريون آلا

ڪافي نمبر ۹۳

آهن قلندر روز شب

وحدت و دائمي ۾ غرق

رحمت اشیاء دین ہی رین
 اللہ اکبر جنت حبیو
 سوتی هیو سوتی رهیبی
 پادشاهی تان سان یقتاین
 عین ناهن نیت سان نھین
 نیاز مدون واصل اوی
 سب حاج کان حاصل اوی
 یقین اقرب جو پین
 ندر استقامت جو سخن
 ثبات پر پا ثون جدا
 انهد سنی تن جو دندا
 عرفان جو اکمل تھی
 ابلیس ات احوال تھی
 پر جام وحدت جو پین
 هستی حقیقی سان جین
 احمد جدهن صدیق شیو
 سب داه وارو دیک و لو

جو کینکھی کجاش فرق
 تنجو سادہ سجادی پرو لو
 و لو ناه جو سارو لک
 بی در و جہان کینکین
 کت دوست جو دل پر درک
 سب غیر کان فاصل اوی
 کت ترک کی پی سی ترک
 بی کد شئی هک ایک
 سینی رکیون ساری سین
 صورت هویت پر سدا
 پاسی رهن نان هک یک
 نوراون متی افضل شئی
 سجد اکرن سار املک
 هنکی و جانی هو تیان
 عاری ثیا ذنهن سپ اک
 تذهن ناه سارو یک شیو
 لنگھی فلک کان وئی فلک

کافی نمبر ۹۱

صورت مرشد معنی مولیٰ

کامل پیر همیشه شامل

۱ سیر صفات نبی ذاتون آلیو
 ۲ رت ارنی عشق آلیو
 ۳ اعلی ذات ظهور الاهی
 ۴ مظهر هو منظور الاهی
 ۵ شرح شریعت طرح طریقت
 ۶ وهو معکم عین معیت
 ۷ جن ملک سبحان پڑھنا
 ۸ شمس قمر قربان تین تا
 ۹ پیر چوندی پر پل سدا رو
 ۱۰ سر خدا صدیق سنهارو
 ۱۱ احمد ہی اسرار الاهی
 ۱۲ جوڑی جلو و شاهنشاہی

۱ میم جو بر قوم نهن تی پایو
 ۲ سمجھی غمروئی نہ غافل
 ۳ مصدر نور حضور الاهی
 ۴ حق ہدایت ہادی حاصل
 ۵ صوفی صافی حق حقیقت
 ۶ عارف سب عرفان ہر نازل
 ۷ ارض فلک حیران تین تا
 ۸ عرب عجم منجہ شوق بی شغل
 ۹ مرشد مخفی معنی وارو
 ۱۰ وارث والی مرشد کامل
 ۱۱ محض ہدایت منجہ گراہی
 ۱۲ نور نسور و شیو آ نازل

کافی نمبر ۹۵

۱ آیو عشق اگن تیون شادیو ، واپی آلیوان گھو ریس تن تیون و یاد
 ۲ مان گیت خوشی جا کایان
 ۳ نیٹ ناز جمال بہار یاد و کید و شور رکن شہزادیون
 ۴ خون جگر تن خاص خورا کان و واوہی خوش و تن تیون کا دیون
 ۵ احمد اکریون عبرت جھڑیون ، و واوہی کجلیون کیان تہ و ہادیون

کافی نمبر ۹۶

آیو سچو ک یون دل شاد یون وو پلی آو آن گھر پس تن تون ویا
 وَهُوَ مَعَكُمْ عین معیت و ولایون برہ اندر آبا دیون
 لَمْ يَكُنْ لِحَمِي نَہ نہ ملیوسی و وڈنیون عشق عجب آزا دیون
 جَنَّتْ گمنی پر گھون گھمی تو ووسی تہ واسیون سار یون وایون
 احمَد اعلیٰ اقرب آیو و ولایتون طلب جون سار یون تاد یون

کافی نمبر ۹۷

تون پیر پیر چو نڈی چک میان
 بی نہ ہوا فی کک میان
 چھک مارین بک میان
 باہ برہ سان بک میان
 ہیر ہزارین لک میان
 سدا رضا کی رک میان

انہی مشک عطرچی شیشی مان
 پائند و انگي رک پکائی
 ہمت سان ہکا ندوئی تون
 لَمْ يَكُنْ لِحَمِي دمتک دمی
 رانجن جھڑا اور نہ کوی
 احمَد تی صدیق سناہارا

کافی نمبر ۹۸

رنگ ہو بیرنگ لایون تا
 کامل آہی رنگ آسان جو

پنگ پر ناہی رنگ آسان جو
 پنگ پر ناہی رنگ آسان جو

سدا وڃي چنگ اسان جو
 پڻگي پڻ پنگ اجاڻي
 صوفي آهيون صاف سدائي
 ڪارڪين ٿو لوڻ بڻائي
 مني اڳيان نور نواي
 منجه شجرجي شعلو لڻي
 نانگ ۽ مڻ مڻ محب ڏکائي
 ناحق جوڻن سيند ۽ سرتان
 مامل کي به پي مڙهن جرم
 وحدت وارو جام جي پيئون
 پوش پڪائي وارو پهرئون
 احمد آهيون احمد آهيون
 هيڪر هيڪر مڙهن جي پالون

ڌار نه ٿا روڃا يون ٿا
 ويڙن ڏس ڪين وفائي
 ڪامل قرب ڪمايون ٿا
 سچ شعاع ۾ چنڊ لڪائي
 ايت ميمر ملايون ٿا
 ساهه مڙهن مرض وڃائي
 آدم اشرف پايون ٿا
 ناحق ڪاٺ ڪنڊ ۽ حرمان
 سڀ نسا ۾ پايون ٿا
 هيڪر مري سدا پيا جيون
 لذت ذاتي پالون ٿا
 حمد هزارين هر دم ڳالون
 وري ناپي ڏي رهائون ٿا

ڪافي نمبر ۹۹

وسريا پيا سڀ امان ٿي امان
 رائجن آيا بخت سوايا
 جي هي ته هي هان مين اهڙي
 عشق تيڏا ايمان اسيد
 اصلون احمد هريا تيرا

گهر رائجن آيا
 آور رهي نا طمات
 سنگ سڃاڻي سمان
 ڌرم ڀرم تي ڌمات
 جاتي آيا لکات

کافی نمبر ۱۰۰

بخشش و هب رب کجا
اصل کجا نقل کجا
علم کجا عقل کجا
وحدت محمدی کجا
جاره احمدی کجا
سحر سامری کجا
مائده عیسوی کجا
شارت بادشاه کجا
نغمه سازها کجا
شکر کجا فخر کجا
احمد کن بیان عطا

رنجش کسب حب کجا
حزل کجا فضل کجا
عجم کجا عرب کجا
وحشت مسیلمی کجا
سوزش هاء غب کجا
معجزه موسوی کجا
روزی با سبب کجا
عاجزی گدا کجا
مع مع میش عب کجا
فکر کجا مکر کجا
کب کجا حب کجا

کافی نمبر ۱۰۱

منم قلندر منم قلندر
باین شریعت باین طریقت
براز رهبر بنار اکبر
بقال لکی بحال لکی

بذکر ظاہر بقدر اندر
بمعرفت با همین حقیقت
بخال خوشتر بدوست دلبر
به لعل لکی بحال لکی

بھاء ہستی بچوب دستی
بہیاد بچد بنا داند

بموج مستی باوج پستی
بشاین مرشد بہ ہم احمد

کافی نمبر ۱۰۲

لاکھی عشق انتظاری
لعل لیمو نہ پائین
کر باد لا بہاری
ہر دم ہنجون فی ہاری
دل درد پر و چاری
عاشق کھن تائی سئی
کیمن کنین کتاری
احمد کی جام وحدت
آہی پریت پیاری

آمل پرین پیارا
محبوب مہن نکائین
سج چو چکر چائین
کرکان کری ککری
توہری بہ غم گزاری
نہیں جانا زہی ہی
خونی خیال جی لئی
پیرمغان بہ شفقت
بخشیر بصد محبت

کافی نمبر ۱۰۳

ویساریان نہ وسری
کاند چوی تان کت آلا
ویو نہ جکا ئی جت آلا
وہادی دیند وہ آلا

پر چو بندی جویت آلا
چرخو چوہ یونان تئی
ستی پی ہم سیج تئی
نتی تڈی کاہ تون

و در و تو هایان رت آلا
و در هرک صدیقی ست آلا

اگر کسی روشنی تن لئی
احمد الله آسری

کافی نمبر ۱۰۴

الشجر والجر یسجدون	الانسان والسنوت یسجدون
حال هویت سیرا جهر	نظرت نظر اوجدت سیرا
بصرت مالا یبصرون	بصرت مالا یبصرون
وهو ینادی هل تسمعون	وهو الهادی وهو البادی
منك المبدع فید معادی	وهو مفضل وهو الهادی
كل البکر راجعون	كل البکر راجعون
وحدته الوافی	تقدته الكافی
لم لا علیه يتوكلون	وهو الشافی لا ینافی
لعم المولی لهم نصیر	احمد یحمد حمد کثیرا
اطلبوا الطلبوا تهتدون	

کافی نمبر ۱۰۵

فلکي علوی ناطق جالی
بہی مجدد لا ہی لا ہی
رنگ و بی توجو توجا ہی

سبح منجان جو سبھ جیالی
نہم کردی عرفان
جسم لطیف خیال جیالی

فانی کان پیو تا ہی تا ہی
خر خناس هلی تو ایتو
شرانہی کان شال بجائی

سہک مشکل آہی بیان
وہر منی نانہر عقل جو
دیو درونی سفلی زیان

کافی نمبر ۱۰۶

کیر چوی جو نا ہی آہی
ہو آمظہر ہو آمظہر
گاہی دربر گاہی بردر
کائی اسود کائی اہر
کائی اغبر کائی انور
آہی سپ جی ہیکامصدر
رنگ برنگی جلو و ہرہر
کائی مسجد کائی مندر
گاہی مستور مست قلندر
گاہی رھزن گاہی رھبر
جو نا ڈسجی ظاہر ہرہر
ہیٹ مٹی ہک ہو آمظہر

جوٹی اندر سوٹی باہر
ہو آمبد ہو آمرجح
گاہی شاہ شکاری ناہی
امر قدیم حدوث میرا یو
کائی مسلم کائی کافر
صیغہ صیغہ نامر سڈائی
بحر عمیق جون لہریو گھریو
کائی عالم کائی جاہل
گاہی حافظ گاہی حاجی
گاہی شیعو گاہی سنی
صوت پر صورت دل پر ڈسجی
احمد محض محیط آ غالب

کافی نمبر ۱۰۷

کیں چوان جو آہی ناہی

آہی جوٹی سوٹی آہی

خام خودی جو وھم و جانی
 ۱ ھی ویوتان ھو رھیو آ
 اندر پھر ھو آ ظاھر
 ۲ مام مجازی ممکن بانی
 احمد ظاھر باطن ھو آ

پیل تنگیو منجھ پاهی پاهی
 ۱ زھد عبادت چاهی چاهی
 ٹیکہ دھوسی ناھی ناھی
 ۲ بیک و دوسی پاهی پاهی
 لا لا کی لاھی لاھی

ہکائی نمبر ۱۰۸

۱ اَنْتَ الْهَادِي اَنْتَ الْحَقُّ
 الہکو کافی آھی
 منکر لا جو لافنی آھی
 ۲ حالت حب جی این آھی
 جلو و توڑی زردن آھی
 ۳ کھو تنھنجو منظر آھی
 پانی پر جین سج دکائی
 کتو منو باد پر جو جو
 غم خوشی پر دسو روشو
 ۴ گوزی پر کیئی موج سمائی
 شال پیلی ہلی ساٹ پکائی

۱ لَيْسَ الْهَادِي إِلَّا هُوَ
 صوفی سدا صافی آھی
 غیرو جانی ھکو دک
 ۲ جین لوٹ لڈیڈائی
 لذت داران ٹکو دک
 ۳ جلو و تنھنجو ہر پر آھی
 شرک نہ آھی نا عو شک
 رکیل راز سچائی کوکو
 ۴ رتی رنگ سچائی دق
 احمد واری پاک اکائی
 نکونکتو سچ چونک

گھور کیون دل گھاسن شا

وہ کجلا تنھنجو تاجلی

زهد عبادت تقوی طاعت
 کرم سلا یار پڑھایا
 کینی کجلیوں کیس کرین
 اکی میاسی عقل اکابر
 احمد جڈھن صدیق شیر سی

وسریا پیاسپ و سلا
 محو ثیا پیاسپ و سلا
 دردن جا دین دجلا
 هاشی ثیا سی گملا
 طلب لشی لشی تسلا

کافی نمبر ۱۱

تعالی اللہ تجمل سان
 عجائب فوج نیلن حبی
 دھانش درج یا قوتی
 طلاوت حسن ان جی کیو
 نیو جلون نما حبابی
 گلابی رنگ سان سھو
 لبش لعل یمن دندان
 غزالی چشم سان چینچل
 خم خم زلف زور اور
 الستی عشق احمد کی

اچی اظہار کیو کامل
 ہیس پر شور سان شامل
 سخن شیرین شکر پرور
 مناشی جو مزو باطل
 حسن ہیکار لایواج
 سفیدی سرخ پر مائل
 اودر عدن چہین
 کجل جی دارری قاتل
 دھن واسینگ جان ویری
 کیو هن گھور پر گھایل

کافی نمبر ۱۱۱

جدا جانان کان مکدم

جیٹ بسیار مشکل آ

اڳيون سان ويون اڳيون اٽڪي
عجب صوفين ڪيو سودو
جنهن سودي جو سر شاهي
ولايو رمر رانجهت کي
پڳي بن باهه دردن جي
جي ناهي زور بازو ۾
بهادر کي بنا قوت
جنهن جي تابڪان بيتاب
مناڌاران کڻي چشمان
عنایت ساڻ احمد کي
اڳيون بي درد جي احوال

تڪڙ ٻي پار مشڪل آ
وئي وعدو ستيائون سر
ڪرڻ واپار مشڪل آ
هزارو حسن و پيار ۾
چيڏن گهر پار مشڪل آ
نڪا قوت ڪرائن ۾
چڪڙ تلوار مشڪل آ
تڏي مدهوش فرزانو
جهلڻ چمڪار مشڪل آ
پيار ۾ جام وحدت جو
دل اظهار مشڪل آ

ڪافي نمبر ۱۱۲

حسن حلوان ڪيو پهر
دوبارو حسن ڪيو تازو
عجب ۾ ڇال چشمن جي
پيارن جام وحدت جو
ڏسو واسينگ وارن جا
حسن حلوان جوهر دم

چرين جي دل چڙائون ڪا
وهر ۾ عاشق اڙائون ڪا
ڏين ميجان ملائون ڪا
سوري تي سر چڙهان ڪا
دجهن قاسيون ڦاڙ ڪا
ڪري جلوو جلاوڻ ڪا

مٿيون پير پٿر ڪاڻ
گهڙي هڪ منهن ڏکالوڻ ڪاڻ
برهه ڀر سڙا گھانوڻ ڪاڻ
مٿو سورِي اگھانوڻ ڪاڻ

لڳي لڳي عجب لوني
سوين قربان ٿيا عاشق
ايها احمد بٽي باري
نه مٿو منصور جان غازي

ڪافي نمبر ۱۱۳

دوستي تيغ دلبر جي
علامت عشق جي اِيها
نڪتو خون عضون جو
حناسي رنگ ميگوئي
چٽا ٿڌا فراقن جا
رطوبت آبِ حيواني
اصل کان سُر ۽ سختيون
بشارت عاقبت بالخير
پياري جامِ وحدت جو
هلاڪت هجر جي گم رشي

اچي ڪا پار کي پُهتي
بَسرُ بيمار کي پُهتي
و هي سڀ غير ٿيو خالي
هٿان دلدار جي پُهتي
رکي محبوب اڄ مرهر
دري تن رار کي پُهتي
آهي گھڻو عاشقن جو
اچي ابرار کي پُهتي
عنایت ساڻ احمد کي
خوشي نر وار کي پُهتي

ڪافي نمبر ۱۱۴

نزاڪت سان ڏنو نرمل

نشاني نيمن جو چلڻو

مرا تن جي ڦليل دلجو
اکين تي عشق کان لاقم
طراوت سربيت پھستي
مفرح لعل ابيض کي
لکائي ٿوڪ کان قابو
چڻي واري پرين پياري
ڪمان ابرو زلف جادو
ڪري احسان احمد تي
پياري جامر وحدت جو

آهي درمان ڊگرمڪل
شري پيار نار نبي جا
فرح في الحال في پليل
هئين جو هار جوڙيندس
رکان سوساهه پرمانديل
ڪيائڪ ڪيس عاشق جا
غزالي چشم سان چينچل
ڏنائين ناز نيشاني
واري آني مليو وچريل

ڪافي نمبر ۱۱۵

جامرنگان سلطان آيو شي
هو الظاهر هو الباطن
سنگ مرثي معاف ٿيا تي
ٿوڪ ڪي لا تو پاسو پارس
جوڪي جي جسم ڪي جسمي
طالب غور مطلوب بيوجدهي
هو الاول وهو الآخر
احمد تي ڪي پيرمغان اڃ

سونهي سون مياڻي يار
ڪلبوراز نهائي يار
شوڪت شان شھائي يار
نور شين طلماڻي يار
برهون بات بياني يار
طلب ڪي طعنا تي يار
هڪو حق سڃاڻي يار
فضلون فيض نشا تي يار

تیر و عین عیانی یار

میم جو اولو کولیر ماسی

کافی نمبر ۱۱۶

عبد جی اولی آ یو یار
 رمزون رنگ مٹا یو یار
 صورت سِر چنپا یو یار
 مقصد معنی پیا یو یار
 کید و کٹین سما یو یار
 عربی لعل الایو یار
 صورت منجھ سما یو یار
 ملک بملک مٹا یو یار
 عبد الله سدا یو یار
 عین بعین سدا یو یار

صدقی صدقی صدقون صدقی
 ساگی صورت صبحی سجاتم
 در معانی راز ربانی
 صورت بشری سر الہی
 کونہ صورت تلزم معنی
 انا احمد مرج مکافی
 نور حضور ظهور الہی
 گھور مگھایا گھوت هزارین
 احمد سر صدیق سنہاری
 عبد جو اولو محض نہ پانچ

کافی نمبر ۱۱۷

گل خندان نثار سجن
 گھر دندان نثار سجن
 در و دیوار پی بہاگی
 اکٹ جانان نثار سجن

الہی چو گلستان میر
 منور لعل لب مہ رخ
 ہنسی ساگی گھنسی ساگی
 چلہو ساگی توی ساگی

<p>طلب تڪرار پي ساڳي اگر تايان نسا دسجن آهي اميد احمد کي اجهو جانان نسا دسجن</p>	<p>جاري جوش پي ساڳي نوي جي هيٺ آتش جا لڳي آڇيت جي پهرين کلندو باغ وحدت جو</p>
--	---

ڪافي نمبر ۱۱۸

<p>دل غمگين نه ڪر دادا موادن کي چڪن مادا ڪريل اشرف ابتر تر صفائي ساڻ ڏس سادا مضر نافع چيائين جو نه بدعت آ نه الحادا به بدعت آ به بيدادا اڳيون فتاح فر يا دا نه او هو غيبيدائي ناهن بڪڻ بڪوات آ فسادا نه پريان پي ڪپي پلڪان اٿين احمد چيو دادا</p>	<p>ڏسي موعود کي موجود صداقت برصداقت آ سفر ڏاڍو وڏو نافع ايها قدرت نه اندرت اُڻار سطر جو چيو برحق اگر چه بعد مدت جي اگر ڪنهن شيخ جي سنت سدا بيداد اهڙي کان لھيل جيڪر ڪيل ڄاڻي سياهين ڇا ڪندو نا هو صفائي ۾ مڃان ڪيچن کڻا لاهي ڪيون ڏونهن</p>
---	---

کافی نمبر ۱۱۹

حق هڪ ٿيو حق هڪ ٿيو
آهي ايهو آهي ايهو
پنڌ ٿو ايهو جو ٿو پنڌين
سلطان سوسا لڪ ٿيو
هٿ لات عزيٰ کي تري
ري ريجه سان لاحق ٿيو
بيو رنگ جئين شاهد ٿيو
سڀ غير جو هالڪ ٿيو
محبوب سان ره رو برو
مطلوب ڪل تارڪ ٿيو
ڏس احمد اصنعت صفا
مخلوق سر خالق ٿيو

ڪونهي پيو ڪونهي پيو
جنهن رنگ ۾ پايو ليو
ڏس ٿو ايهو جو ٿو ڏسين
ڏس ٿو پنڌ ٿو کان جو ٺهيو
آعاشق تون اندر گهري
وحدت ۾ ويهي ڏي وري
بائي هڪو واجب رهيو
جوتي هيو سوڻي رهيو
رگ پاڻ پاسي موٽيو
هڏا هوالق هو لھو
صانع ڏسي جي ناسڪھين
يٺ ڪرون راه هڏي

کافی نمبر ۱۲۰

رڪ يار يار يار سان
هن دوست جي ديدار سان
آهي هيڪاندي تار سان

جيڪي اتي ڪاغز ڙي
تان مان ڪو جلو وڌسين
سرفاڌ ڪروني قهم ڪر

ديدن منجهان دیدان مت
 خَر دَرَنَمَکَ خَر کين چو
 هي جسم سارو اسم آ
 احمد سمور و جان آهي
 جي گل ڏسين تان گل ٿيو

نو تعداد ڏس تڪرار سان
 سمجهين صبحي نروار سان
 آهي لکيل اظهار سان
 آزمايم ڪار سان
 ۽ خار آهي خار سان

ڪافي نمبر ۱۲۱

موجود حق موجود حق
 سمجهي ڏوڏي هي سبق
 هو حال دائر حال آ
 پيو جهڊ جد جنجال آ
 واجب احد آهي قد م
 دم دم شروع آهي ختم
 ٿيو روبرو مان هو بهو
 خانه بخانه ڪو بڪو
 تن من ٿيو من تن ٿيو
 احمد صبحي ساجن ٿيو

احمد ڪجا احمد ڪجا
 احمد ڪجا احمد ڪجا
 ماضي نه استقبال آ
 احمد ڪجا احمد ڪجا
 موتو امر جو نانھن ڪم
 احمد ڪجا احمد ڪجا
 جلو و ڪليم سج سولسو
 احمد ڪجا احمد ڪجا
 هن فڪر مان هر فن ٿيو
 احمد ڪجا احمد ڪجا

ڪافي نمبر ۱۲۲

هر جاءِ شانِ اعلى

سبحانہ تعالیٰ سبحانہ تعالیٰ

پیو کج نه چئي چران تو
 عليٰ کُل شئي قَدِيرِي
 سڀ سوڀ تو کيان تو
 هڪ فھر مان هي زن ها
 آڳ پو عدم گڻيان تو
 سارو عدم ۾ آڻي
 هر ڀر ائين مٺيان تو
 آتش ۾ آب لائين
 ابدي رضا پٺان تو

هر دم رضا گھران تو
 اَنکَ سَمِيعِ نَصِيرِي
 نعم الوَکیلِ نَصِيرِي
 کُن سان کيئي جي کُن ها
 جائي اُجائي مَنبَا
 آڳ پو صبحي سُجائي
 حاضر حضور جائي
 اعلىٰ حکيم آھين
 احمد سدا بچائين

کافي نمبر ۱۲۳

هر جاءِ شانِ اعلىٰ
 ابدي رضا گھران تو
 سُبْحَانَهُ تَعَالٰی سُبْحَانَهُ تَعَالٰی
 هر جاءِ لامڪاني
 سُبْحَانَهُ تَعَالٰی سُبْحَانَهُ تَعَالٰی
 ماندن عجيب تون آن
 سُبْحَانَهُ تَعَالٰی سُبْحَانَهُ تَعَالٰی
 واقَرُّوْا لِلّٰهِ يٰ حَوايٰين

سُبْحَانَكَ تَعَالٰی
 پائي پکون پٺان تو
 سڀ سوڀ تو کيان تو
 بڊ رنگ بي نشاني
 همہ حال حال داني
 اعلىٰ قريب تون آن
 لا علاجين طبيب تون آن
 اَغْنِيْ صَمَدٌ سَدَّائِيْن

هر پیر تدبیر آهین
 احمد کی تو نوازیو
 غمخوار یار منهنجو

سُبْحَانَ تَعَالَى سُبْحَانَ تَعَالَى
 حافظ بحال آگ پو
 سُبْحَانَ تَعَالَى سُبْحَانَ تَعَالَى

کافی نمبر ۱۲۴

ذوقون کاٹھ دیت پھنجی
 سُبْحَانَ مَا أَعْظَمُ شَانِي
 وَفِي الْفُضَيْكُمُ فِي الْأَصْلِ هَيَوِي
 احمد اچ اظہار سیوسی

ایمر عین عیانی یار
 اتم حرف حقانی یار
 میم پر ناز نہانی یار
 شملہ بد شہانی یار

کافی نمبر ۱۲۵

پیلا بالہ دانہ بریان
 آتش بجان عاشق
 آتش کات آب ریزان
 آب حیات آہن
 شریاق زہر قتلان
 یاقوت لب سچٹ جا
 گل ہر فصل پر خندان
 احمد سچٹ جی صورت

دیدم نہ دید بودم
 چشمش بآب تم تم
 دیدم نہ دید بودم
 سچٹن جا بول منٹرا
 دیدم نہ دید بودم
 گوہر مثال دندان
 دیدم نہ دید بودم
 سینی پر رک سنپاری

دیدم نہ دید بودم

دریاد لی پر پنہان

کافی نمبر ۱۲۶

دل ماری بیقرار
عشق لایو انتظار
غم کیند ز غم گسار
کئی عجیب اختیار
عین بی بی اشکبار
بس کاتکالیل و نہار
گل رہی پیغم بہار
مٹی سورج سحرار
دل کی بلا شک بیشمار
کیا یں ستل جی کا نہ سار

بن سچ پیوس رھی
صبر ویوس کم سڑی
یار ہو یک دل یگانو
بیوفائی بیوسن سان
روز روئی نیلن عاشق
برہ جی برسات کی
بدیل اندر سوزنالات
جلوہ گر جلوہ نما کیو
خان ہی ارمان آ
ویو پرین وانگی پنہل

کافی نمبر ۱۲۷

ٹی بیکد لوکر یک نظر
چڈ پیاسی خوف و خطر
آتش اندر فروختہ
اسباب سارا سوختہ

ون واٹ وحدت جی سوین
رک خیال خاطر پرہکو
کر عشق واری آگ کسی
لاواری لات سان

سینو سپوٹی صاف شیو
 رگ ناز پرور در نظر
 جلوه نما جانان شیو
 صوفین اثین فرمائیو
 تاران طنبور تال سبب
 رگ هوش نامدهوش شیو
 دیدار پر دیدان رگی
 رگ پاس تون انقاس جی
 پی جامر وحدت مست شیو
 احمد مٹی احسان شیو

پوری و هج هر هفت در
 بی سونهارج کینکی
 پی شمع پارج کینکی
 احوال سار و سر لبر
 کریش جانان جوش سان
 گھٹار لالچ گوش سان
 عین کی در عین کر
 دمدم قدم اگنا اثار
 ٹی جنگ اکبر تی تیار
 ٹی فوج منکر منهدر

کافی نمبر ۱۲۸

عاشقن جی عاجزی کی
 دوستا کر دوستی جو
 سالها سرکندی ثیا
 بھر باری هکڑی وازی
 انتظار بیہتر اری
 شجر داری بار ہیٹی
 لا واری لات سان

محب کر منظور اچ
 پردہ وچا ہون دور اچ
 منجھ سک اوہانجی صاحب
 مل سان مہجو راج
 حد کان ہر دم ٹی وڈی
 کی کیو چکچور اچ
 مون لا کیو کونین کی

لاچار ٿيو محبوب راج
جانان ڏيارج ڪو ذرو
هي مٽي ٿيان مخمور راج
غازين اچي گهمساڻ ڪيو
منڪر ڪيون مقهور راج
هي ڏسي ڪيئي ڪمال
نٽي ڏيڪاري گهور راج

لعل مل لاچار سان
وصل واري جام مان
تان وڃان بردار پي
معرفت جي ميدان ۾
نفي ۽ اثبات سان
احمد چيو الله اڪبر
گهوت تنهنجي نين نازڪ

ڪافي نمبر ۱۲۹

عارفن اترار ڪيو
احمد اچي اظهار ڪيو
شوق ٿيو ديدار جو
صورتي سينگار ڪيو
زلف ۽ ابرو پسج
دوست جو ديدار ڪيو
ڪراهارمڙ روان
گراهه گفتار ڪيو
عڪسي نفي اثبات آءِ
همه اوست هڪ انوار ڪيو

سرالو انسان سري
واٽ وحدت جي وٺي
سازانه دشور لايو
ٿيو محمد نام پڌرو
صاف سيني ۾ سنڀارج
گوش ۾ رک هوش هر دم
بيت ۾ بيٺڪ بيهاري
هوهه چپ راست چورج
طول واري طرح ۾
اثبات کان آڳاٽا انگي

جام وحدت دست احمد
غیر ویو غمز و لگو

سر دنو پیرمغان
چاری طرف گلزار کیو

کافی نمبر ۱۳۰

سہسی دلبر رنگ سانس
درد وارن جون دلیون
سیاہ سنیل زلف سہٹا
مشک سان موہی ہلیا
کٹ سلوٹا نین نرگس
لکن نقاب اندر نماٹا
منہن وجھو محراب پر
گل عجب برقعو کری
جلوہ گر جلوہ نماہر
دلربا درسن ڈیسی

سرتی سنگر کین کر
حیران ہر ہر کین کر
رخ مٹی چوڑی جڈ بین
ماندا مسافر کین کر
نیم خوابی پر مخواب
ناز پرور کین کر
ابرو جی عاشق عید کن
آسمان استر کین کر
مہر کر احمد مٹی
دردست خنجر کین کر

کافی نمبر ۱۳۱

دل پُر درد تھی درماندہ
توبین تکیواور نہ کوئی
رمزان دیوچ رمزان رلیان

وچریا محب ملاوین اللہ
مینتون مہرنہ چاوین اللہ
سری سر ڈیکاوین اللہ

داحد مرزا فوج رحمانی
 هر دو هک بناوین الله
 پرور پارتیا و سین الله
 پیلا پاک پلاوین الله
 صاحب سیر کرانویں الله

وار الف را سرا هوئی
 پرور فغانی صورت اندر
 مال اشبات صفاح
 احمد فون اوه دحدت والا
 صورت صورت اصل نقدا

کافی نمبر ۱۳۲

کری احسان آیواج
 پرین هت پیر پالو اج
 اچی مولک ملا یواج
 وصل وار وورالو اج
 ملا پی مینهن سالیواج

سنا محبوب سپ مانا
 یگا پولا ستا اول
 جنهن لی سال سکندی ثیا
 گھلی آوا دحدت جی
 کری احسان احمدی

کافی نمبر ۱۳۳

عکاسی پرتی احمدی
 دلیری دیوانی
 منهنجی سندو جانی
 پاتهن جی پا نهی
 شریف شهباز لامکانی
 مگر هو عرش آشیانی

نرمسل نور تو رانی
 ستین سک سچل جی کٹی
 ایندمر شال عرب دند
 آغ انهن جی آشیان
 دیوا دانی عجیب ادیون
 بقا هر خانگه هر هوکن

منجس خدائي هيو خزانو
 ز بحر وحدت دڙيگانو
 ارڻن جي آڌر غريب پرور
 سپن جو سراج شاه شاهن
 ويو دلارام دل دتاري
 ڪم سان مڪر وري ديكاري
 پيون پنهل جون پري چاران
 نون برون مڙيون تنواران
 پريون اندر ميره جون باهيون
 نه ٿيون وڻن جانين ري جانين
 ڪري ويومون زلدمان زوري
 هلي ويوهاي هاءِ چوري
 اُهي گهڻيون پر هڻيون اُهيئي
 ويا ڏکڻ جوڌهاڳ ڏيئي
 احد باحمد مثال منظر
 اهوئي اعظم اهوئي اصغر

بشر مند و سرليسر بهانو
 نه پيو انهي جو هيو ڪو ثاني
 ولهين جو وارث ڏکين جو ڌار
 اجهين جو هي ڏيهه جهل ڌاني
 اندر آڏاه غم جو پاري
 ڏسي ڏکائي کي شاد ماني
 ملڪ فلڪ تي ڪرڻ ڪو ڪارن
 هلي ويوهاي دل جو جاني
 ڏکڻ کان ڏوٽگر ڪرڻ ڏاڏهن
 هڻي ويو قريدار ڪافي
 چڙهي ويو جان کان چار پر چري
 بڪر جان پاڪان ڪري تي پاڻهي
 محل پر ماڙيون مچڻ جون سيئي
 بيان سو پاڪ جي پيشاني
 بقال هر هر بحال هر هر
 اهو به هر جا اکر بيداني

ڪي پڪل سڀ آڪو ٿو ڪيڏي
 احمد نئي شين گريه ڪا وگهي

مَدَدِ ابِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَوْقِیْدُہٗ وَتَسْبِیْحُہٗ بِکَرۃٍ وَاصِلۃٍ
 اِن جی مدد کرلو ۽ ان کی بزرگ سمجھو صبح ۽ شام ان جی تسبیح پڑھو

مِلَادُ النَّبِیِّ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلِّمْ

مُصَنَّفٌ

مَوْلَانَا وَمُرْشِدُنَا مَطْلُوبُ الْخَدِّ مَحْبُوبُ الْقَلْبِ

جَنَابِ حَضْرَةِ أَحْمَدِ سَائِنِ عَلَیْہِ الرَّحْمَۃُ

سَجَّادِہٖ نَشِیْنِ خَانِ کَبَرِہٖ شَرِیفِ

بِحکَمِ

جَنَابِ سَجَّادِہٖ نَشِیْنِ حَضْرَتِ عَبْدِ السَّارِ صَاحِبِ

سَکِ - حَاجِی مُحَمَّدُ هَارُونُ

چِپائی پَدِ رَوَکِیو

مولود شریف^۱

اَوَّلُ اَوَّلِ کِیُو ظہور
 ہر جاہر پر حق حضور
 خاکِ بادی ناری نوری
 ظاہر بیونہی وقت ضروری
 عرشِ آلبون ہی اسم منور
 شانِ شفاعت ساٹمِ مبشر
 کور کجائی دور کیا بین
 حق ہمہ معمور رکیا بین
 اللہ ان کی عرش آنا یو
 اقرب اقرب قرب و دالو
 کیونانی کی اعلیٰ صاحب
 چال بحال کمال مراتب
 اللہ آہی بار محمد
 ذاتِ خدا ذاتِ محمد
 باغِ نبی جازینتِ زین
 نور قلبی قرۃ عین

نور محمد صلی اللہ
 شانِ الہی جل اللہ
 اُن کان فی ہی خلق سموری
 شک و یاسی شرک شرور
 فرشِ مٹی ہی جسمِ معطر
 فتحان تیون یو یو فتور
 وحدت منجھ و ہلور کیا بین
 طیب طاهر آہ طہور
 لولہ جو سرفی تاج جہلا یو
 کونہ رہیو منجھ قرب و قصور
 شہد سان تیو شہد واجب
 حبّ انہی جی آشد ضرور
 حافظ غفار محمد
 دین متین سدا منظور
 سید سہا حسن حسین
 نور منجھان تیا نازک نور

<p>حق هم گفتار محمد آهی عالی شان شعور هَجِي اُن تِي سَاكُ مَعِيَّت هر دم راضی رب غفور هر جا عالی جا لاه محمد اول آخر سر سرور</p>	<p>ذکر خدا دیدار محمد کوشش جو مختار محمد رَحْمَت رَبِّي تا بقیامت هر هر هر هر هر هر هر هر الحمد آمداح محمد سهر سهر سهر سهر سهر</p>
--	--

مولود شریف (۲)

رهبر دین جو رهنا
منجھ قرب جی ادنی دنی
بلغ العلی بلغ العلی
آدم منجهان دستور نیو
کشف الدجی کشف الدجی
احمد انهن جواب آ
یکل چون ان کی پرا
بهر و ملیل بی باک آ
لولا که جو لائی لولا
سهر اسیل ثقلین جو
شمس و قمران جو شمع

آیو محمد مسطفی
واللیل دس و الضحی
بیس اَدْن مَنی چوندا
اول انھی جو نور هو
لو و منجه عرب مشهور نیو
اللہ سین جو رب آ
باعث وجود سی آ
ان فتحنایاک آ
جنه جو سیر سرافلاک آ
نیو داد لو دارین جو
حامی نیو حرملین جو

آهي ^۱ ذکر رب العالمين
 سردار ختم المرسلين
 حاسد ذي حيران ثيا
 بي سمجھ سرگزبان ثيا
 آئي محمد وئي خطا
 حاسد تواني کيئي تڪا
 آدم ^۲ دنوا يهو نو رهو
 تقبيل جو دستور ٿيو
 جي مونجه مدحن کان ڪن
 مرجان جهنم ۾ پڪن
 شڪ ^۳ شرڪ ريو آيو نبي
 تعريف پي ڪهڙي ڪبي
 بد خواه ^۴ صوري معنوي
 مقهور ٿيڙا ملتوي
 احمد ^۵ اهو اسرار ڏس
 غمخوار هڪ غفار ڏس

ساري نبوت جونگين
 ڪر جوڙ جسي ڀر سڀا
 منجه و هم جي ويران ثيا
 الله ڪئي ان تي عطا
 وحدت ڪلڙي تي عطا
 احوال ثيا اڪرين اڙيا
 منجه ناخن مذڪور ڪيو
 صديق ڪئي سنت بجا
 نالي انهي تي نان شرن
 آهن او هي توڙون تر يا
 اعلى ^۶ ائس فضل ربي
 صلوة چئي جڏهن تي خدا
 بي حب ادب ان جا غوي
 انجا سچڻ سرها سدا
 مظهر همه انوار ڏس
 تيوميم مشڪل جو جدا

مولود شريف (۳)

احمد محمد مصطفيٰ

الله ڪير عالي قدر

بیاض

شافع حشر نافع نظر
 منجہ بانگ پنجی نو بتان
 پس طہ دس بیان
 تو انھم انام دس
 قل یعبادی مام دس
 رحمت ربی آھی نبی
 جانور جی سارھ کبی
 صلوة ان تی جو پڑھی
 نوری جنگ جرم سان جری
 ماہی اوھو واھی اوھو
 امت جی دلخواھی اوھو
 آھی رحمۃ اللعالمین
 کلر کری پوکیند کین
 جو مدح کان مزینان کری
 گھلو سندی گپتی گبری
 ہی سج سھرت اپریلو
 چمڑو چپاتی تی رھو
 سائین کری فضی صفت
 لچ چو کری ہی کالفت

خالق کیو خیر البشر
 اشھد باشھد تیون عیان
 مولی کیو آ مشتھر
 منجہ والضحی اکرام دس
 چو نوکرین حاسد حصر
 گمراہ سمجھی چاغبی
 آگو ذیئی اکثرین مگر
 سو اوک کنھن مرنا اڑی
 پاٹی تین سارا پتر
 رھبر اوھو راھی اوھو
 انکان بہار یا سپ بشر
 گل مثل چمن بر سر زمین
 پید اثن سپ شور شر
 سوپل وھی دوزخ تری
 قادر کیو جو کھر نظر
 چو طرف تی چمکو پو
 جھنکی ہیو اک مرکب
 انجی کبی ہی چالفت
 بی فخر جی آفتخیر

آتش کده بي نور شو
حضرت اسانجو نور آ
چمري مثل چڪڙو آ
بر چشم ثيا اصحاب سپ
خنيں جي حب يا آدب
چند الهي بامدح
سر منكرن جي تي قدح
احمد سدا مداح آ
سر انبيائن شاه آ

چا پو محمد مصطفیٰ
دشمن کي دل ۾ سورا
ماندو رهي مونجهو سدا
مرحوم ثيا احباب سپ
آهي ائين راهه هدي
آهي قتيل دل جي فرح
آهي دوستن جو دلڪشا
ايهو وسيلو راه آ
معراج آنا پو خدا

مولود شريف (۵)

احمد محمد مصطفیٰ
پا پي لڪل پٿرون کنيون
ڪننگ پي نورتن نيون
شق القمر چاشاق آ
جهن جي خاک در تريق آ
مد دان نبي پائون دسو
ڏاچي مٿي ذاتيون دسو
هائدامن فائدامن

صَلُّوا عَلَيْهِ بِصَدَقَاتِ
اشهد چئي پڌريون نيون
ڪو شرڪيس قادر عطا
جهن جي شان ۾ لولاڪ آ
راز رهي ۾ ڪر سماءُ
ارض و سما لائون دسو
اعلىٰ ڪيوان کي الله
ابرا ۾ احيا مڪين

عقل ۲ اختیار یون سپ
 بنا توناد سیلو بیو
 سدا صلوة حق تویی
 چوان اصحاب نهجن تی
 گناهن میرگذار یومون
 کری نفرت ذی هرکو
 عنایت سان احمد کی
 شئی سپ موک مهان جی

کسی تو شور مان شیطان
 آگهاڑی کی دکج الله
 نکین ۲ آل اطهر تی
 سچائی سان سٹج الله
 چایم حال ۲ همت
 رمی تی هت رکج الله
 پیارج جامر وحدت جو
 منور مون منج الله

مولود شریف (۸)

صاحب تاج سپین سینگار
 صلوة الله صلوة الله
 هستی جا هس پنجتن ظاهر
 پاک محمد روح منور
 انور یو عرشون عربی انور
 نازن وچیر سونہی سرور
 بسر جزاوت اسم انہیم
 نوب کمال جو قسم انہی
 یواحمد احمد آہیان

آہی ایہو احمد عربی
 برکات الله برکات الله
 سجھین ذاہری اندر باہر
 چار عناصر جاری یار
 جلوی گرو منجم اسود آجرو
 ظاہر باطن چمتبیدار
 جلو و جاگپو جسم انہی
 انا احمد دس اسرار
 حمد ہزارین ہر ہر گایان

صد فی صد فی سومو وار

عین عنایت ازلی پایان

مولود شریف (۹)

سر فلک فی فلک رکون تا
 سدا فی چمری چک رکون تا
 یصد صد اکت یصد صفائی
 نه ناه سو کر نکر رکون تا
 ایہو آ مطہر جمال ربی
 خیال ہنکر قلق رکون تا
 بحال بیشک شیو سیلو
 پری نہ ہکڑی پلک رکون تا
 بآل اظہر جمیع سنگت
 سوال ایہو زحق رکون تا
 انہی کی حسرت بحال آئی
 غری اتانہین غرق رکون تا
 ذل سی آ واحد سعی و دانی
 سپی پیار یڑھی ورق رکون تا

در محمد کری گدائی
 چھی اکین انہی جی چائٹ
 زرمحمد کیون گدائی
 لہون ثالث سدا سیائی
 ایہو آ اصل وصال ربی
 انہی کی بخش کر مال ربی
 ایہو آ واسع ایہو سیلو
 دیون نہ ہرگز پیو سیلو
 ہجی انہی فی ہمیش رحمت
 بحال ہر ہر بقال ہریت
 جانی جو کشتی کری کجائی
 ایہو جنور ستری توائی
 شہر محمد بدل ثنائی
 ہمدی حب سان شہی ہکائی

مولود شریف (۱۰)

تون حاضر حقیقی
تون لا شریکی
جی قیسی چو طول و عرض

تون هادی تون حافظ
تون آن حق لا شک
الله نور السموات والارض

على كل شيء قدير محيطي

تون الله مالک تون آن یازق | بناتهنجی یوم حال هاک

تون آن جی تیوم مالک معنی

تون واحد احد آن تون وارث صمد آن
تون مختیار مطلق نه محدود حد آن

سپا سوپ توکی فهد اطریق

ایهو کعبه الله مظهر آتتهنجو

ی جلوو بهر جاء هر پر آتتهنجو

تون راشد تون مرشد تون رهبر رفیق

ذسان جی نه توکی ذسان اسم خلقت

پکاریان تنواریان اتاهون انهی پت

تون اقف تون کاشف تون ماندن مجیدی

صورت حرف الله نه آ ذات الله

آهی دال دلبر آهی بات الله

آهی جام جمشید جنهن میرهیتی

جَمَانِ دل چپن سان ایها آستان
 بهر حال توکان سند مراستعانت
 تون داتار غفار سپ توو سیکي
 آیم جو سوالی و حیان کُئین خالی
 سدا فضل جو در کلیل آج لی
 عطا کریم از گنج عمیق
 گهٹی هُئی مند اشی برائی چریا شِی
 کری فضل سان غرض سپ تو مِثالی
 کیهو غم اسان کی جَد هِن لطف لیکی
 گُیان گهر رونا رحمتی جی سپائی
 رهی شاد احمد سدا فی سدا فی
 ناهی غم اسان کی پلي بی جی میکی

مولود شریف (۱۱)

یا محمد عربی	رات دن مین روگذار یان
یا محمد عربی	نام ستوانت پُکاران
مونیجه ونیدی منگون ماری	سَره لائی بیقرار یی
یا محمد عربی	ملته جاری مونیجه ساری
میری تون بن جت نه سوری	تون میده اشته مین هان سوری

یا محمد عربی
 نال دبدی یون تون گویا
 یا محمد عربی
 کیتی حوران کز غلامی
 یا محمد عربی
 تیرا چمد انت نظارا
 یا محمد عربی

احمد احمد و زکوری
 عرش تیرا فرش هویا
 دو جهان هن تیری جویا
 انبیاء شئی سپ سلاهی
 تیری تابع شئی تمامی
 احمد اعظم و چارا
 ذی نظارا آن گدارا

مولود شریف (۱۲)

بلوا مامدینی
 ذوقون کرا زیارت
 لا صاحب تون سینی
 با خاطر پریشان
 کراینی همقرینی
 واثین ذنگیان ذکاوی
 کامل کتا کمینی
 پیا دل تون دام تیرا
 هر سال هر مهبینی

هر دم هی تانگه تیری
 تن هجر دی حرارت
 ذی بی کسان بشارت
 حیران هان هیستان
 سیم خوار جمله خویشان
 شیطان شر سکاوی
 پیئون یلا یلا وی
 اعظم علام تیرا
 شیاورد دنام تیرا

دعاء مشكل كشا

مشكل كشا مشكل كشا | مشكل كشا مشكل كشا
 ناپاڪ شيو حرڪت نما | گم ٿو ڪري صبح ۽ حيا
 انجي نرين کان بچاء

حب ۽ ادب نئي ٿو صفا | تاريل جي جوڙي جفا
 آهي وڏي بچڙي ڪلا | صدي محمد مسطفي
 انجي چين کان تون ڇڏا

آهي مزارون مسجدون | وحدت جو ڀرور رهنمون
 ڀر ٿو آهي ديو دنون | زوري ڪري ظالم زبون
 هي دين جو دشمن ڏکا

مير محمد تي غبي | آني بيهار ٿو اجني
 آهي شريفن جو سبي | اسلام ڪار ٿو مطلب
 رهن سڪاري ٿو رکا

بد و سوسا جوڙي وڃي | ره راست کان موڙي وڃي
 خرخر خسا ڪوڙي وڃي | حب ۽ حيا ٿوڙي وڃي
 تون لطف پنهنجي مرکا

هن پي تڪيو آهي ترو | توري اجهو نا آسرو
 ڪرنا سون انجو ترو | چٽڪر سپر انجو چرو

صدقی علی المرتضیٰ

کے شہرت پر تھکی تلف | سپہ ہمتان انجون حزن
صدقی علی شاہ نجف | جنکی ذلوا تو شرف
صدقی شہیدن کر بلا

حُسن کی مادی رسیج | هن حال ہیٹی کی کیسیج
ہی دین جو دشمن کیسیج | واکان انہرکان سپ کیسیج
کرفند سپ انجافنا

ہی نفس انجی کی لگو | اجمال ابو حیدر آہی دگو
دسہی پیو پیسی وگو | سمجھی شوک جواگ پرلو
ہادی ہدایت کا عطا

صدقی جلالت سندی | جلوئی جمالیت سندی
صفت کمالیت سندی | کردور جا کئی هن سندی
مامون کر بخشتی خطا

جی بکدہیا افعال ما | صورت ثیا اعمال ما
ہیو ڈسی ہی حال ما | سائین لہج سنیاں ما

رس کینکی رس بارضا

قوت فضل پنہنجو یار کر | پیارن جی صدقی پیار کر
واقف سچی اسرار کر | لدنی ولی اظہار کر

ذی حب ادب راہ ہدی

سڀ آل ۽ اصحاب جي	۱۲ حرمت هم احباب جي
نڪتہ انهي ناياب جي	۱۳ ۽ دين جي ارباب جي

هي وهم تون ويڙا وڃيا

تنهنجو دين آتنهنجو نبي	۱۴ نرياد پي در چاڪبي
حُب ۽ ادب کان اجلي	۱۵ ڪر دور هي غافل غبي

وَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا

منجه وات ويڙو ٿا ڪرڻ	۱۶ بڙو بکيڙو ٿا ڪرڻ
مڪار ميڙو ٿا ڪرڻ	۱۷ ناحق نڪيڙو ٿا ڪرڻ

انجو وڪڙان ۾ وڙا

۽ نور کان نفرت ڪري	۱۸ ٿرت ڪنامرة ڪري
منجه حرمتن حرڪت ڪري	۱۹ قدرگ اندر ندرت ڪري

حاسد ڪري هٿڪان سدا

۱۶ جي ٿو ٻڌي مدح رسول	۱۷ مونجهو ٿئي هڪدم ملول
۱۸ ڦيران ڪري بيجا فضول	۱۹ عالمر زبان قليون جهول

ٿيو نور کان نافر جدا

۱۴ آيل بلايون نار تون	۱۵ لاھج الله آزار تون
۱۶ غمخوار تون غفار تون	۱۷ دل عاشقن جي نار تون

هي عرض هيڻي جڙا گها

۱۸ جو دین تو اکمل کیو
 اچ تائین اوھو راجھل ھلیو
 ابدیس سُر اھل کیر
 رایون دئی رل مل کیو
 گم تو کری انجانفعا

۱۹ ھئی لڑپو لیکي لٹی
 چٹان نہ توری کنھن گٹی
 احسان کرا حمد مٹی
 بن فضل تو چارونہ ٹٹی
 وحدت سچی سائین سکاء

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نَادِ عَلِيًّا مَظْمَرُ الْعَجَائِبِ وَالْغَرَائِبِ

تَجِدُهُ عَوْنًا لَكَ فِي النَّوَائِبِ كُلِّ

هَمٍّ وَغَمٍّ سَيَنْجِيْكَ بِنُبُوَّتِكَ

يَا مُحَمَّدُ وَبِوَلَايَتِكَ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ

مُشْكِلُكَ شَاشِيرُ خُذَاهُ

اشعار

چريو چريو نه چئو چريو آئي لوڪ
جيڪي چرين لڌو توڪ - سڀاڻا
سڪن تن لي.

هوشيار مست بابت ائين فرمائيندا هئا
پکي سي چئجن جنکي هڏ نه مڪاه
هڻئون ڪرگل کان ڄامئون پڪت پاڻ
ويچارن ويساه ڪيڏو آندوليس ۾.

۳: وياسي ويجهار - ڀارت جي پرڪشان
بازن بس ڪئي سرڻيون ڪن شڪار

مَٺُڪن موت ٿئي - اگها من اگا را
سُٺي هي پچار - شرافتن صبر ڪيو

۴ - اڳي آءُ نه مران پوءِ نه جيان پرڪات

مندي وائي وات جي ڪنن ڪين سُٺان

آسان ۽ پريان بهجن برابر ڏينهڙا

۵ - ڪچائي قبول آئل آوليسن جا

آيا منجهه حضور - لئن حرف حساب جا

۶ - پيرين پند وِزار - هئين سان هل

اها قاصداي ڪار ڪين سائيندين

ڪيچ ڪي -